

СПРАВКА

за отразяване на постъпили становища, предложения и възражения при съгласуването на проект на Закон за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица на интернет страницата на Министерството на финансите и Портала за обществени консултации

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
Емануил Бъчваров	<p>Пише Ви човек с увреждане 100 % с чужда помощ, по повод проекта за изменение на закона за данъците върху физическите лица. Бих искал да обърна внимание на Чл. 18., касаещ данъчно облекчение за лица с намалена работоспособност (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.</p> <p>Този член не е променян в продължение на 15 години от 2008 г., "като месечната данъчна основа по чл. 42, ал. 2, за доходи от трудови правоотношения на лица с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност се намалява с 660 лв". Тези 660 лв. са определени през 2008 г. като сумата на трикратния размер на тогавашната минималната работна заплата от 220 лв. Оттогава досега МРЗ е увеличена повече от 3 пъти до 780 лв., като за 2024 г. се предвижда да стане около 930 лв.</p> <p>Молбата ми е при приемане на измененията на закона да се вземе в предвид този анахронизъм и да се коригират цифрите в съответствие със сегашното състояние на нещата! Това касае и ощетява болшинството от хората с увреждания, които работят, /дори и на минимална работна заплата/.</p>	Не се приема	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
viking17	Моля отговорете ми на въпроса. Колко стотин хиляди лева ще трябва да похарча, за да получа това данъчно облекчение?	Не се приема	Предложението няма характер на законодателно предложение.
viking17	<p>Размяната на "виртуални валути" за други видове "виртуални валути" трябва да са изключение от обикновената сделка "виртуални валути" за пари (лев, евро, долар). Като те трябва да са необлагаеми бартерни сделки.</p> <p>Нормативно признатите разходи от 10% за размяна на "виртуални валути" за обикновени фиатни пари е твърде нисък за рисковете които поемат инвеститорите.</p>	Не се приема	Със законопроекта се предлага виртуалните валути да се посочват изрично като финансови активи чрез изменение на чл. 33, чл. 3, следователно, в качеството си на такива те попадат в обхвата на доходи от прехвърляне на права или имущество. Доходите от продажба или замяна на недвижимо имущество, включително ограничени вещни права върху такова имущество; доходите от продажба или замяна на недвижимо имущество, включително ограничени вещни права върху такова имущество, когато продажната цена се плаща на части в различни данъчни години; доходите от предоставяне на имущество по договор за лизинг, в който изрично е предвидено прехвърляне на правото на собственост върху имуществото, също попадат в обхвата на доходи от прехвърляне на права или имущество и при определянето на облагаемия доход за тези видове доходи са въведени нормативно-признати разходи в размер на 10 на сто. Предложението цели постигане на по-голяма справедливост за данъчно задължените лица при определяне на облагаемия доход и дължимия данък от продажба или замяна на финансови активи.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
Anton Petrov	Биткойн е Commodities - необлагаема стока, останалите криптовалути са Unregistered Securities - Нерегистрирани ценни книжа	Не се приема	Предложението няма характер на законодателно предложение.
Ирена Брилянт щикова	Мисля, че е време да се промени адекватно на всички други промени и данъчното облекчение за лица с намалена работоспособност. Чл. 18 от ЗДДФЛ не е променям от 2008 година. Това са вече 15 години.	Не се приема	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
Калин Гавраков - юрист	<p>Категорично против §11.</p> <p>Не може, който има контролни функции по събиране, да има и функции по определяне на вида на фактическото правно положение.</p> <p>С други думи ... това предложение в комбинация с предложението за даване на бонус при докладване за укрита доходи ((а не на публични задължения!, защото задължения могат да се укрият само ако е укрит (не е деклариран) доход, върху който вече да се начисляват и публични задължения)), дава абсолютна и безконтролна власт на органите по приходите да тормозят всяко едно дружество - работодател, докато го доведат до несъстоятелност.</p> <p>Като се има предвид, че няма никаква лична отговорност за служителите с властнически функции, когато са издали незаконосъобразни актове и/или извършили незаконосъобразни действия/бездействия, НАП ще се превърне в най-корумпираната система в България за много кратко време.</p> <p>НАПОМНЯМ – по реда на чл.121 от ДОПК органите по приходите имат право да налагат обезпечителни мерки, а дори при обжалването на ревизионен акт по реда на чл.153 – административен ред или по чл.157 – по съдебен ред по ДОПК, не се спира действието му, т.е. обезпечителните мерки остават в сила.</p> <p>Правото да се определя дали е прикрит трудов договор с друг има САМО Главна инспекция по труда /ГИТ/ по реда на чл.405а от КТ.</p> <p>Ако се приеме предложеното то ще навреди най-вече на трудещите се защото:</p> <p>НАП не може да задължи работодател да сключи трудов договор, вместо примерно валиден граждански, с който се прикрива трудов;</p> <p>ГИТ ще бъдат с „вързани ръце“ защото НАП ще са валидирали гражданския договор като трудов!;</p> <p>Дружеството, което е възложило работа по граждански договор ще заплати изисканите суми за дължими осигуровки, ако НАП го приравни на трудов за целите на данъчното</p>	Не се приема	<p>В правната теория и в практиката е ясно определена разликата между трудовото правоотношение и други видове договори, които нямат за предмет предоставянето на работна сила, а предаването на конкретен трудов резултат (т. нар. граждански договори).</p> <p>Дефиницията, дадена в § 1, т. 26 от допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за понятието „трудова правоотношения“ и към момента обхваща редица правоотношения, които не са трудови по смисъла на Кодекса на труда (КТ). Допълнението, което е направено в буква „а“ от тази разпоредба, обаче, няма за цел да се регламентира нов вид правоотношение, а да гарантира равнопоставеност при облагането в случаите, когато въпреки императивния характер на чл. 1, ал. 2 от КТ, формално е сключен граждански договор, вместо трудов, което често се констатира в хода на извършваните от НАП проверки и ревизии.</p> <p>Предложените допълнения в ЗДДФЛ и Кодекса за социално осигуряване (КСО) се отнасят до функциите на НАП съответно до правомощията на органите по приходите. В чл. 3 от Закона за Националната агенция за приходите е регламентирано правомощието за установяване на публичните вземания за данъци и осигурителни вноски. Съгласно чл. 12, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) органите по приходите имат право да проверяват всякакви книжа, документи и носители на информация с оглед установяване на задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски, както и за нарушения на данъчното и осигурителното законодателство. Тези правомощия се обуславят от задължението на органите по приходите да установят всички факти и обстоятелства за определяне на съответните публични задължения. Следва да се има предвид, че предложените допълнения не противоречат на разпоредбата на 405а от КТ, т.е. не са свързани с установяване наличието на трудово правоотношение по смисъла на КТ, а въз основа на анализиранияте обстоятелства, установените факти и събраните</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>облагане, като така дружеството-работодател ще се освободи от по-дълбоката и широка защита на работника по Кодекса на труда, и допълнително ще бъде мотивиран да сключи граждански договори с всички работници.</p> <p>Ще може да ги освободи когато си поиска без и един лев обезщетения!</p> <p>Отделно това отваря не врата, а портал за източване на фондовете на НОИ, защото лицата по граждански договор ще имат право на болничен отпуск и право на получаване на помощи при безработица!</p> <p>Практически, ако се приеме предложението по §11, България ще наруши и един куп международни актове подписани под егидата на МОТ за защита правата на трудещите се.</p> <p>Предложението е безумно и навежда на мисли, че приходната администрация (НАП) и МФ мислят само да „тупат“ чувала до скъсване, но не и да подобрят и/или създадат благоприятни условия за създаване на повече блага, за да има и повече приходи във фиска.</p> <p>Единственото хубаво нещо е, че поне в МФ имат смелостта и доблестта да се обявят предложенията за обществено обсъждане, а не да ги вкарат в НС през някой депутат с преходни и заключителни разпоредби към изменение на закон.</p> <p>Служители от МФ, хората от частния бизнес не са крадци и/или престъпници, а създаващи национален доход, от който и вие си взимате заплатите.</p>		<p>доказателства се определя основанийето по закон (КСО, Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) и ЗДДФЛ), според което лицето подлежи на задължително осигуряване, съответно дължимите по закон задължителни осигурителни вноски и данък. Следва да се подчертае, че задължителното осигуряване винаги е свързано с правото на осигурителни престации, определени с КСО или ЗЗО. Когато работната сила се предоставя в нарушение а чл. 1, ал. 2 от КТ и наетите лица не са осигурени за всички социални рискове, безспорно се ограничават правата по отношение на осигурителните престации на тези лица, което е в противоречие с принципа на задължителност и всеобщност на осигуряването и с принципа на равнопоставеност на осигурените лица, регламентирани в чл. 3 от КСО.</p> <p>От друга страна се създават условия за нелоялна конкуренция между осигурителите. Във всички случаи недобросъвестните правни субекти, които имат неправомерно поведение относно спазването на трудовото законодателство, се поставят в привилегировано положение спрямо добросъвестните по отношение задълженията им за задължителни осигурителни вноски и данък. Това е така, защото задължителни осигурителни вноски се внасят в по-малък размер, тъй като лицата подлежат на осигуряване за по-малко рискове в сравнение с трудовите правоотношения и от възнаграденията се приспадат разходи за дейността. Освен това при определянето на облагаемия доход по извънтрудови правоотношения се приспада фиксиран процент разходи за дейността, което рефлектира и върху размера на дължимия данък.</p> <p>Неаргументирано е твърдението, че се създава правна несигурност и предпоставка за множество съдебни спорове във връзка с осигуряването на лицата, сключили т.нар. граждански договори. В този смисъл през годините е налице утвърдена съдебна практика на Върховния административен съд, където в свои решения по административни производства по КСО, и впоследствие по ДОПК ясно и недвусмислено се посочват разликите между т.нар. граждански договори и трудово правоотношение. Примерно: Решение № 1560 от 13.02.2007 г. по адм. д. № 9860/2006 Г., VI отд.; Решение №10005 от 19.07.2010 г. по адм. д. №1796/2010 г. VI отд.; Решение № 15724 ОТ 20.12.2010 г. по адм. д. № 7434/2010 Г., I отд.; Решение №7535 от 29.05.2012 г. по адм. д. №11033/2011 г. VIII отд.; Решение №13809 от 05.11.2012 г. по адм. д. №15633/2011</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			<p>г. VIII отд. и др.</p> <p>Видно от съдържанието на цитираните и влезли в сила решения контролните органи на НОИ, а след 2005 г. – органите по приходите на НАП, в съответното административно производство определят осигурителни вноски в размерите, относими за трудови правоотношения, когато работна сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ и трудовите правоотношения се „прикриват“ под формата на граждански договори. В този аспект може да се направи анализ, доколко през годините във връзка и след подобни административни производства и доначислените осигурителни вноски се установяват злоупотреби с фонд „Общо заболяване и майчинство“ и фонд „Безработица“ на ДОО.</p>
Тошко Поптолев	<p>Никъде в нормативната уредба на Република България няма понятие „наемане на работна сила“. В чл. 1, ал. 2 на Кодекса на труда се говори за „предоставянето на работна сила“ и дори и така формулиран нормативния текст в КТ не е приеман еднозначно, защото макар той да е от години, никъде няма легална дефиниция що е това „предоставяне на работна сила“ и кои са неговите отличителни белези (напомням, че научните трудове, учебници, статии и други публикации все още не са приети за нормативни актове). В тази връзка предложенията в § 10 и § 11 на законопроекта ще доведат до много проблеми: административни спорове, съдебни дела и т.н. Предлагам работната група или да въведе понятие „наемане на работката сила“ за нуждите на ЗДДФЛ и КСО или да прецизира текста.</p>	Не се приема	<p>Законопроектът за изменение и допълнение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица е изпратен за съгласуване до Националния осигурителен институт и до Министерството на труда и социалната политика. В допълнение на това, както е посочено в към законопроекта, промените се правят с цел да се предотврати прикриването на трудови правоотношения под формата на граждански договори, с които действия се заобикалят разпоредби в ЗДДФЛ и КСО. Причината са множество случаи в които под формата на привидни „граждански договори“, в явно противоречие с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), се прикриват трудови правоотношения. По този начин се избягват и съпътстващите ги данъчни и осигурителни правоотношения, което води до укриване на осигурителен и облагаем доход, съответно внасяне в по-малък размер на задължителни осигурителни вноски и данък. Негативен ефект от тази практика е лишаването на осигурените лица от правото им на обезщетения от държавното обществено осигуряване.</p> <p>При откриване на нарушения в законодателството органите по приходите са длъжни да приложат законите правилно и да определят реално дължимите данъци и осигурителни вноски. Тези действия се извършват в съответствие с разпоредбите на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), като доказателствената тежест е върху органите по приходите.</p> <p>Направените предложения за допълнения в ЗДДФЛ и КСО няма да засегнат всички лица, които са сключили така наречените граждански договори. Те се отнасят към тези физически и юридически лица, които в нарушение на КТ, ЗДДФЛ и КСО, наемат работна сила, без да е сключен трудов договор по смисъла на КТ.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			<p>В предложеното допълнение в разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО се гарантира, че работниците и служителите и лицата в правоотношения, които по своя характер представляват наемане на работна сила, без да е сключен трудов договор, ще са осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица.</p> <p>Обхватът на рисковете за които подлежат на осигуряване тези лица не е случаен, и е насочен към защита на правата и интересите им. Причината е, че лицата, попадащи в кръга на тази разпоредба, обикновено са зависими от работодателя си и не са в състояние, и не разполагат с правен механизъм да му наложат сключването на трудов договор. С направените предложения в законопроекта се гарантира и правото на осигуряване на настите лица, установено с основния закон - Конституцията на Република България.</p> <p>В допълнение следва да се има предвид, че понятието „наемане на работна сила“ фигурира в текста на § 1, т. 26, буква „е“ от допълнителните разпоредби на ЗДДФЛ, според която трудови правоотношения са „правоотношенията, свързани с наемане на работна сила от чуждестранно лице, когато трудът се полага на територията на страната, както и правоотношенията по наемане на работна сила на местно физическо лице от чуждестранно лице, когато трудът се полага извън територията на страната“. Към настоящия момент не са възниквали въпроси и проблеми относно употребата на това понятие в текста на закона, поради което е използвано и в предложенията за промени в ЗДДФЛ и КСО.</p> <p>Следва да се има предвид, че специална дефиниция не е необходима, тъй като смисъла на това понятие е ясен и произтича от значението на думите в него, а именно: думата наема е заплащане за временно ползване на нещо, съответно под понятието „работна сила“ се има предвид предоставената от физическото лице работна сила (физическа, интелектуална и т.н.). Тези понятия се използват широко в редица нормативни актове и икономическата литература без да бъдат дефинирани. Както посочвате в чл. 1, ал. 2 на Кодекса на труда се говори за „предоставянето на работна сила“, но следва да бъде обърнато внимание, че разпоредбата на чл. 242 изрично регламентира, че положеният труд по трудово правоотношение е възмезден, т.е. срещу предоставената работна сила винаги се дължи насрещна престация.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			Дефиниция според Закона за нормативните актове се налага тогава, когато дадено понятие трябва да се въведе за целите на конкретния нормативен акт, а когато няма дефиниция се ползва общоприетото понятие. С оглед посоченото не е необходимо в ЗДДФЛ или КСО да се създава специална дефиниция и считаме, че няма да има проблеми по прилагане на разпоредбата.
Илка Гачева	<p>Безсмислено деклариране на доходи, които по същество са обезщетения.</p> <p>Декларирането на доходите от командировъчни с мотив, че това можело да бъдат прикрити доходи от заплата е пълен абсурд, доколкото характера на тези доходи всъщност е обезщетяване на работника за направени разходи. Командировъчни пътни и квартални пари се изплащат срещу командировъчна заповед и документи за направени разходи, т.е. имаме съвсем проследим и подробно документиран процес за това дали са направени разходи за командировка или за заплата. Дневните пари са определени като лимит от държавата и всичко изплатено над този лимит и сега се облага, а държавата се предполага да е определила разумен лимит.</p> <p>Също не е ясно как тази информация ще помогне за идентифицирането на нарушения. Тя би могла да бъде само сигнал за проверка, но и сега командировъчните пари се отчитат в справките за НСИ, така че ако има нужда от такъв сигнал, то информацията и сега съществува. Ако тя не се ползва, то това означава, че НАП няма капацитет за такива проверки и предоставянето на допълнителна информация няма да повиши този капацитет.</p> <p>Твърдението, че това няма да доведе до разходи за бизнеса е абсолютно невярно. Към момента в повечето предприятия разходите за командировки се отчитат на синтетично ниво. Отчитането им по лица, ще означава, че тези пари ще трябва да се включат като допълнителен модул в ТРЗ-софтуера. Разработката на такива модули не е безплатна. За предприятия без ТРЗ-софтуер тези справки биха били огромно количество ръчен труд, който също не е безплатен.</p>	Не се приема	Предложението няма характер на законодателно предложение.
Илка Гачева	<p>Предложените промени относно гражданските договори са узаконяване на произвол.</p> <p>В мотивите относно това предложение всъщност НАП признава, че понеже съдът не позволява произволно да се облагат тези доходи, то те ще се опитат да заобиколят съда с промяна в закона. Питам се правова държава ли сме изобщо в този случай? Да се позволи на служителите на НАП да</p>	Не се приема	Предложението няма характер на законодателно предложение.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>преценяват кой договор има характер на трудов, при положение, че това въобще не е от тяхната компетентност е меко казано странно. Има контролен орган, който е компетентен да установи дали има прикрито трудово правоотношение и това е Инспекция по труда. Санкциите по Кодекса на труда са достатъчно високи, така че ако този държавен орган си върши работата, изобщо да няма такива нарушения. За пореден път наблюдаваме опит да се санкционират всички, поради липса на контрол над нарушителите.</p>		
Илка Гачева	<p>"Облекчението" в размер на 0,5% от ДДС Средната заплата в страната е грубо около 2000 лв. Ако един работник похарчи всичките си пари за стоки с включен ДДС, на месец той ще плати 333, 33 лв. ДДС. 0.5% от тези 333.33 лв. представляват 1.66 лв. на месец облекчаване на данъчната основа, което означава 16 стотинки на месец по-малко данък. Уважаеми господа и дами, които предлагате това облекчение, наистина ли мислите, че някой човек с всичкия си разум ще събира и описва 365 дни в годината касови бонове за 16 стотинки на месец? Признавам, че коментирам само мотивите и не съм видяла как е решена технически тази промяна, но просто не искам да си представям хиляди инспектори по приходите, които контролират този процес с невероятния ефект от 16 стотинки на месец. Сигурна съм, че и колегите от НАП не искат да си го представят.</p>	Не се приема	Предложението няма характер на законодателно предложение.
Асоциация на индустриалния капитал в България	<p>АИКБ смята, че новият чл. 22ж, с който се въвежда данъчно облекчение в размер на 0.5% от начисления ДДС, но не повече от 100 лв. месечно за регистрирани фискални и системни бонове от физически лица, няма да постигне целта си, защото мярката е неправилно оразмерена и полученото данъчно облекчение не е адекватно на положените усилия за регистриране на фискални бонове. Имайки предвид редицата от ограничения, които поставя чл. 22ж (фискалният или системният бон да е издаден от лице, извършващо определена дейност; да е до 2000 лв.; да не е фактура или към него да има издадена фактура), както и средната стойност на издадените фискални/системни бонове (10-12лв.1), това означава, че за усилието за получаването, съхранението и регистрирането на 1 касова бележка па стойност 12 лв.(2 лв. ДДС) ДЗЛ ще получи право в края на годината да приспадне от данъчната си основа 0.01 лв., с което ще спести данъчно плащане в размер на 0.001 лв.!!!!!! За да се получи максималния размер на данъчното облекчение - 100 лв. на месец2, ДЗЛ трябва да похарчи месечно 120 000 лв. за покупки в брой или 4 000 на ден (всеки ден), или 500 лв. на час (всеки час).</p>	Не се приема	Необходимо е да се постигне по-висока степен на изсветляване на някои сектори с цел да се повиши събираемостта на бюджетните приходи, като мярка за това е да се въведе стимул за потребителите да изискват издаването на фискален или системен бон.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>Дали има такива потребители данъкоплатци в България? Това в никакъв случай няма да представлява стимул за потребителите да изискват издаването на фискален или системен бон каквато с целта на разпоредбата;</p>		
	<p>АИКБ подкрепя изменението на чл. 33, ал. 3, с което се предлага въвеждането на нормативно признати разходи в размер на 10 на сто при определянето на облагаемия доход от продажба или замяна на финансови активи и чуждестранна валута, като за пръв път и виртуалните валути са изрично посочени като финансов актив. При извършването на такъв тип сделки физическите лица заплащат и допълнителни разходи за регистрация, такси, комисионни и т.н., които в момента не се приспадат;</p>	<p>Приема се</p>	
	<p>АИКБ подкрепя разширяването на обхвата за предоставяне на информация от платците на доходи, касаеща необлагаемите доходи. Наличието в държавна институция на информация за всички доходи (облагаеми и необлагаеми) на всички лица ще създаде предпоставки за точно определяне на социално слабите и нуждаещите се от социално подпомагане граждани, което ще фокусира социалните помощи и подобри ефективността на публичните разходи;</p>	<p>Приема се</p>	
	<p>АИКБ категорично се противопоставя на предложението за дописване на дефиницията за трудови правоотношения, описана в § 1 от допълнителните разпоредби на ЗДДФЛ, като в т. 26, буква „а“ се добавя „както и правоотношения, които по своя характер представляват наемане на работна сила, без да е сключен трудов договор“. Същият текст се добавя и в чл. 4, ал. 1, т. 1 на КСО. В мотивите е посочено, че сега съдебната практика не допуска НАП да квалифицира един договор като трудов, дори да са налице всички характеристики за това, което води до отмяна на актове от съда. С Тълкувателно решение № 6/27.10.2022 г. по тълкувателно дело № 6/2021 г. на Върховния административен съд (ВАС), ВАС окончателно решава въпроса, а именно: „При установяване на данъчни и осигурителни задължения на работодатели в ревизионно производство по ДОПК, органите по приходите не разполагат с правомощия инцидентно да обявяват (констатира) съществуването на трудови правоотношения, прикрити от привидни граждански договори по ЗЗД, когато работна сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2 КТ, тъй като такава компетентност имат само и единствено контролните органи на Инспекцията по труда, по реда на чл. 405а КТ.“</p> <p>С предложеното допълнение на дефиницията МФ иска да</p>	<p>Не се приема</p>	<p>В правната теория и в практиката е ясно определена разликата между трудовото правоотношение и други видове договори, които нямат за предмет предоставянето на работна сила, а предаването на конкретен трудов резултат (т. нар. граждански договори).</p> <p>Дефиницията, дадена в § 1, т. 26 от допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за понятието „трудова правоотношения“ и към момента обхваща редица правоотношения, които не са трудови по смисъла на Кодекса на труда (КТ). Допълнението, което е направено в буква „а“ от тази разпоредба, обаче, няма за цел да се регламентира нов вид правоотношение, а да гарантира равнопоставеност при облагането в случаите, когато въпреки императивния характер на чл. 1, ал. 2 от КТ, формално е сключен граждански договор, вместо трудов, което често се констатира в хода на извършваните от НАП проверки и ревизии.</p> <p>Предложените допълнения в ЗДДФЛ и Кодекса за социално осигуряване (КСО) се отнасят до функциите на НАП съответно до правомощията на органите по приходите. В чл. 3 от Закона за Националната агенция за приходите е регламентирано правомощието за установяване на публичните вземания за</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>узакони незаконосъобразните действия на НАП и да осигури право на приходната агенция, която не е компетентна по въпроса, сама да преценява кога една работа отговаря по характеристиките на трудово правоотношение и кога остава в обхвата на извънтрудовите правоотношения (ЗЗД) и то с мотива, че съдът отменя ревизионните актове на НАП. С приравняването на гражданския договор към трудов отпада правото да се приспадат нормативно признати разходи за дейността, което автоматично означава по-висока данъчна основа, по-голям данък върху доходите и по-големи осигурителни вноски. Към осигурителните вноски ще се добавят и вноски за общо заболяване и майчинство, за трудова злополука и за безработица, което означава съществено повишаване на данъчно-осигурителната тежест при извънтрудовите правоотношения.</p> <p>В последните години добра практика е извършването на съвместни проверки от органите на НАП и ИА ГИТ. В тези случаи в компетенцията на ИА ГИТ е да установи дали един граждански договор е прикрит трудов договор и на база тази констатация органите на НАП ще обложат допълнително нарушителите съгласно действащата данъчно-осигурителна нормативна уредба.</p>		<p>данъци и осигурителни вноски. Съгласно чл. 12, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) органите по приходите имат право да проверяват всякакви книжа, документи и носители на информация с оглед установяване на задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски, както и за нарушения на данъчното и осигурителното законодателство. Тези правомощия се обуславят от задължението на органите по приходите да установят всички факти и обстоятелства за определяне на съответните публични задължения. Следва да се има предвид, че предложените допълнения не противоречат на разпоредбата на 405а от КТ, т.е. не са свързани с установяване наличието на трудово правоотношение по смисъла на КТ, а въз основа на анализиранията обстоятелства, установените факти и събраните доказателства се определя основанието по закон (КСО, Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) и ЗДДФЛ), според което лицето подлежи на задължително осигуряване, съответно дължимите по закон задължителни осигурителни вноски и данък. Следва да се подчертае, че задължителното осигуряване винаги е свързано с правото на осигурителни престации, определени с КСО или ЗЗО. Когато работната сила се предоставя в нарушение а чл. 1, ал. 2 от КТ и наетите лица не са осигурени за всички социални рискове, безспорно се ограничават правата по отношение на осигурителните престации на тези лица, което е в противоречие с принципа на задължителност и всеобщност на осигуряването и с принципа на равнопоставеност на осигурените лица, регламентирани в чл. 3 от КСО.</p> <p>От друга страна се създават условия за нелоялна конкуренция между осигурителите. Във всички случаи недобросъвестните правни субекти, които имат неправомерно поведение относно спазването на трудовото законодателство, се поставят в привилегировано положение спрямо добросъвестните по отношение задълженията им за задължителни осигурителни вноски и данък. Това е така, защото задължителни осигурителни вноски се внасят в по-малък размер, тъй като лицата подлежат на осигуряване за по-малко рискове в сравнение с трудовите правоотношения и от възнагражденията се приспадат разходи за дейността. Освен това при определянето на облагаемия доход по извънтрудови правоотношения се приспада фиксиран процент разходи за дейността, което рефлектира и върху размера на дължимия данък.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			<p>Неаргументирано е твърдението, че се създава правна несигурност и предпоставка за множество съдебни спорове във връзка с осигуряването на лицата, сключили т.нар. граждански договори. В този смисъл през годините е налице утвърдена съдебна практика на Върховния административен съд, където в свои решения по административни производства по КСО, и впоследствие по ДОПК ясно и недвусмислено се посочват разликите между т.нар. граждански договори и трудово правоотношение. Примерно: Решение № 1560 от 13.02.2007 г. по адм. д. № 9860/2006 Г., VI отд.; Решение №10005 от 19.07.2010 г. по адм. д. №1796/2010 г. VI отд.; Решение № 15724 ОТ 20.12.2010 г. по адм. д. № 7434/2010 Г., I отд.; Решение №7535 от 29.05.2012 г. по адм. д. №11033/2011 г. VIII отд.; Решение №13809 от 05.11.2012 г. по адм. д. №15633/2011 г. VIII отд. и др.</p> <p>Видно от съдържанието на цитираните и влезли в сила решения контролните органи на НОИ, а след 2005 г. – органите по приходите на НАП, в съответното административно производство определят осигурителни вноски в размерите, относими за трудови правоотношения, когато работна сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ и трудовите правоотношения се „прикриват“ под формата на граждански договори. В този аспект може да се направи анализ, доколко през годините във връзка и след подобни административни производства и доначислените осигурителни вноски се установяват злоупотреби с фонд „Общо заболяване и майчинство“ и фонд „Безработица“ на ДОО.</p>
Билиана Гецова-Димитрова	<p>В мотивите на проекта на ЗИДЗДФЛ е посочено като цел отстраняването на противоречива данъчна практика, както и нееднаквото третиране на режима на облагане на отделни видове доходи. Предлагам да бъде изменена и разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 22 от ЗДФЛ, доколкото настоящата редакция създава предпоставки за неравнопоставеност между лицата, които са получили държавни и национални награди на творци в областта на културата, лицата, които са получили награди като лауреати на конкурси по проекти и програми, финансирани изцяло или частично от Национален фонд "Култура", с лицата, които са получили финансова подкрепа за реализиране на творчески проекти в областта на литературата, предоставяна на творци по реда на утвърдените със Заповед № РД09-1378/ 30.12.2020 г. от Министъра на културата Правила за условията и реда за провеждане на сесия за подпомагане на творчески проекти в областта на литературата. тази финансова подкрепа се получава</p>	Не се приема	<p>Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>след провеждане на конкурс при условията на чл. 14, ал. 2, т. 1 от Закона за закрила и развитие на културата и се финансира със средства на министерството на култура (т.е. със средства от държавния бюджет по аргумент от чл. 1, ал. 5, т.10.1. от Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г.). Същата се получава от лица, имащи характеристиките на „творец“ в областта на културата по смисъла на §1, т. 4 от ЗЗРК. Неизричното им посочване в кръга от лица по чл. 13, ал.1, т.22 от ЗДДФЛ ги поставя в неравнопоставено положение с лауреатите на накради в областта на литературата и на практика, със средства от държавния бюджет се предоставят безвъзмездна финансова помощ за създаване на творчески проекти в областта на културата, чрез конкурсен принцип, а част от тези средства следва да се върна в държавния бюджет, под формата на данък.</p>		
Боряна Томова	<p>Допълнението означава ли, че ще се предизвикват проверки от Инспекция по труда, за да констатира всеки граждански договор дали е прикрит трудов договор и кой ще се занимава с това, защото според Тълкувателно решение № 6/27.10.2022 г. по тълкувателно дело № 6/2021 г. на Върховния административен съд (ВАС), ВАС окончателно решава въпроса, като приема, че „При установяване на данъчни и осигурителни задължения на работодатели в ревизионно производство по ДОПК, органите по приходите не разполагат с правомощия инцидентно да обявяват (констатира) съществуването на трудови правоотношения, прикрити от привидни граждански договори по ЗЗД, когато работна сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2 КТ, тъй като такава компетентност имат само и единствено контролните органи на Инспекцията по труда, по реда на чл. 405а КТ.“</p> <p>Възниква и следващи въпроси:</p> <ul style="list-style-type: none"> - При положение, че трудово правоотношение не е възникнало по силата на индивидуален трудов договор, избор или конкурс, лицата няма да имат право на отпуски, обезщетения за безработица и всички права по КТ, докато въпросът не бъде изяснен от Инспекция по труда, а ако работодателят обжалва- от компетентния съд. Това е време и излишно разпиляване на средства в и без това затрудненото икономическо състояние, в което се намират не малко фирми. - Също така осигурителните му права ще са засегнати. То това би означавало, че в крайна сметка ощетен ще е трудещият се човек. <p>Не ми става ясно защо е необходимо това.</p> <p>Изглежда има огромно неразбиране от МФ към бизнеса и вместо да се правят постъпки за ясни и стриктни правила за</p>	Не се приема	<p>В правната теория и в практиката е ясно определена разликата между трудовото правоотношение и други видове договори, които нямат за предмет предоставянето на работна сила, а предаването на конкретен трудов резултат (т. нар. граждански договори).</p> <p>Дефиницията, дадена в § 1, т. 26 от допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за понятието „трудова правоотношения“ и към момента обхваща редица правоотношения, които не са трудови по смисъла на Кодекса на труда (КТ). Допълнението, което е направено в буква „а“ от тази разпоредба, обаче, няма за цел да се регламентира нов вид правоотношение, а да гарантира равнопоставеност при облагането в случаите, когато въпреки императивния характер на чл. 1, ал. 2 от КТ, формално е сключен граждански договор, вместо трудов, което често се констатира в хода на извършването от НАП проверки и ревизии.</p> <p>Предложените допълнения в ЗДДФЛ и Кодекса за социално осигуряване (КСО) се отнасят до функциите на НАП съответно до правомощията на органите по приходите. В чл. 3 от Закона за Националната агенция за приходите е регламентирано правомощието за установяване на публичните вземания за данъци и осигурителни вноски. Съгласно чл. 12, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) органите по приходите имат право да проверяват всякакви книжа, документи и носители на информация с оглед установяване на задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски, както и за нарушения на данъчното и осигурителното законодателство. Тези правомощия се</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>развитие на икономиката ни, ще се постигне объркване и още по- голям отлив от работна ръка.</p>		<p>обуславят от задължението на органите по приходите да установят всички факти и обстоятелства за определяне на съответните публични задължения. Следва да се има предвид, че предложените допълнения не противоречат на разпоредбата на 405а от КТ, т.е. не са свързани с установяване наличието на трудово правоотношение по смисъла на КТ, а въз основа на анализирани обстоятелства, установените факти и събраните доказателства се определя основанието по закон (КСО, Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) и ЗДДФЛ), според което лицето подлежи на задължително осигуряване, съответно дължимите по закон задължителни осигурителни вноски и данък. Следва да се подчертае, че задължителното осигуряване винаги е свързано с правото на осигурителни престации, определени с КСО или ЗЗО. Когато работната сила се предоставя в нарушение а чл. 1, ал. 2 от КТ и наетите лица не са осигурени за всички социални рискове, безспорно се ограничават правата по отношение на осигурителните престации на тези лица, което е в противоречие с принципа на задължителност и всеобщност на осигуряването и с принципа на равнопоставеност на осигурените лица, регламентирани в чл. 3 от КСО.</p> <p>От друга страна се създават условия за нелоялна конкуренция между осигурителите. Във всички случаи недобросъвестните правни субекти, които имат неправомерно поведение относно спазването на трудовото законодателство, се поставят в привилегировано положение спрямо добросъвестните по отношение задълженията им за задължителни осигурителни вноски и данък. Това е така, защото задължителни осигурителни вноски се внасят в по-малък размер, тъй като лицата подлежат на осигуряване за по-малко рискове в сравнение с трудовите правоотношения и от възнагражденията се приспадат разходи за дейността. Освен това при определянето на облагаемия доход по извънтрудови правоотношения се приспада фиксиран процент разходи за дейността, което рефлектира и върху размера на дължимия данък.</p> <p>Неаргументирано е твърдението, че се създава правна несигурност и предпоставка за множество съдебни спорове във връзка с осигуряването на лицата, сключили т.нар. граждански договори. В този смисъл през годините е налице утвърдена съдебна практика на Върховния административен съд, където в свои решения по административни производства по КСО, и впоследствие по ДОПК ясно и недвусмислено се посочват</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			<p>разликите между т.нар. граждански договори и трудово правоотношение. Примерно: Решение № 1560 от 13.02.2007 г. по адм. д. № 9860/2006 Г., VI отд.; Решение №10005 от 19.07.2010 г. по адм. д. №1796/2010 г. VI отд.; Решение № 15724 ОТ 20.12.2010 г. по адм. д. № 7434/2010 Г., I отд.; Решение №7535 от 29.05.2012 г. по адм. д. №11033/2011 г. VIII отд.; Решение №13809 от 05.11.2012 г. по адм. д. №15633/2011 г. VIII отд. и др.</p> <p>Видно от съдържанието на цитираните и влезли в сила решения контролните органи на НОИ, а след 2005 г. – органите по приходите на НАП, в съответното административно производство определят осигурителни вноски в размерите, относими за трудови правоотношения, когато работна сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ и трудовите правоотношения се „прикриват“ под формата на граждански договори. В този аспект може да се направи анализ, доколко през годините във връзка и след подобни административни производства и доначислените осигурителни вноски се установяват злоупотреби с фонд „Общо заболяване и майчинство“ и фонд „Безработица“ на ДОО.</p>
„ВиПи Металс“ ЕООД	<p>Във връзка с провеждана процедура по обществени консултации по горепосочения ЗИД, „ВиПи Металс“ ЕООД, като дружество осъществяващо търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, изразява следното становище:</p> <p>1. Изцяло подкрепям предложеното с §5 от проекта отменяне на ал. 10 от чл. 38 на ЗДФЛ. С отменянето на посочената разпоредба ще се стимулира разделното събиране и предаването на отпадъците за последващо оползотворяване и ще се осигури намаляване на административната тежест за бизнеса. Освен това с приемането на посоченото предложение значителен паричен ресурс ще остане на разположение на гражданите, като трябва да се има предвид, че част от населението, обикновено от най-уязвимите и социално-слаби групи, си осигуряват значителна част от доходите именно чрез продажба на различни видове отпадъци.</p> <p>2. Предлагам §13 от проекта да се измени по следния начин: В Закона за управление на отпадъците (обн., ДВ, бр. 53 от 2012 г.; изм., бр. 66 от 2013 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2014 г. – бр. 61 от 2014 г.; изм., бр. 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 105 от 2016 г., бр. 13, 85, 88 и 102 от 2017 г., бр. 53, 77 и 98 от 2018 г., бр. 1, 25, 56 и 81 от 2019 г., бр. 105 от 2020 г., бр. 14, 18 и 19 от 2021 г., бр. 17 от 2022 г. и бр. 11 от 2023 г.) в чл. 38, ал. 5 след думите „физически лица“ се</p>	<p>Приема се</p>	<p>Със законопроекта се предлага освобождаване от облагане на доходите на физическите лица от продажба или замяна на движимо имущество, предадено на лица, които имат право да извършват събиране, транспортиране, оползотворяване или обезвреждане на отпадъци в съответствие със Закона за управление на отпадъците. В тази връзка и като част от цялостна мярка за подобряване събираемостта на отпадъците, чрез създаване на стимул същите да бъдат предавани на</p>
		<p>Не се приема</p>	

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>поставя точка, а думите „когато общата стойност на сключените от съответното физическо лице сделки с ОЧЦМ не надвишава 100 лв. в рамките на една календарна година.“ се заличават. Мотивите за това са следните:</p> <p>С отпадането на ограниченията за сумите, които могат да се изплащат в брой на физически лица при осъществяването на сделки с ОЧЦМ ще се премахне противоречието между посочената разпоредба на Закона за управление на отпадъците и чл. 2 и 3 от Закона за ограничаване на плащанията в брой и съответно ограничението, което налага Закона за управление на отпадъците. При това ще се осигури равенство между икономическите субекти.</p>		<p>регламентирани за това места, се предлага в Закона за управление на отпадъците и увеличаване на прага на касовите разплащания на сделките с метални отпадъци от 100 лева на 1 200 лева на физическо лице за една календарна година. Предложението за ограничение в плащанията в брой да е съгласно разпоредбите на Закона за ограничаване на плащанията в брой, а именно 10 000 лв. не е приемливо, тъй като сделките с метални отпадъци са специфичен сектор, който изисква съответния контрол. Чрез увеличаването на прага на касовите разплащания на сделките с метални отпадъци на 1200 лв. ще се улесни осъществяваният контрол от страна на регионалните органи по околна среда, доколкото ще бъде улеснен процесът по проследяване пътя на предадения отпадък.</p>
Съюз за стопанска инициатива	<p>Една от най-важните промени в сферата на данъците и осигуровките от трудова дейност се отнася до работа на хонорар. При настоящата нормативна уредба в ЗДФЛ и Кодекса за социално осигуряване се разграничават трудовите правоотношения от полагането на труд без наличие на трудов договор, но за извършването на определена услуга или създаването на определен продукт. С предложението се премахват нормативно признатите разходи (25% при граждански договори), с което ефективно се повишава данъчно-осигурителната тежест.</p> <p>Смисълът на трудовите правоотношения е, че работодателят си осигурява правото да разполага със знанията и уменията на работника в рамките на определено работно време и при описани предварително условия и дефинирани задължения за двете страни. Срещу това работодателят се задължава да изплаща периодично възнаграждение (включително осигурителни вноски) и евентуални бонуси, да осигурява здравословни и безопасни условия на труд, да осигурява необходимите средства за изпълнение на задълженията и т.н. Работникът е длъжен да изпълнява поставените му задачи в рамките на договора и нормативната уредба за страната, да спазва препоръките относно безопасността на труда, работна дисциплина и т.н.</p> <p>По-интересни са проблемът за прикриването на трудова дейност и свързаният с нея въпрос за работата от разстояние и какви би следвало да са задълженията на работодателя за осигуряването на здравословни и безопасни условия на труд. При липса на формални трудови правоотношения такива задължения не се пораждат и съответно се избягва плащането на</p>	Не се приема	<p>В правната теория и в практиката е ясно определена разликата между трудовото правоотношение и други видове договори, които нямат за предмет предоставянето на работна сила, а предаването на конкретен трудов резултат (т. нар. граждански договори).</p> <p>Дефиницията, дадена в § 1, т. 26 от допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДФЛ) за понятието „трудова правоотношения“ и към момента обхваща редица правоотношения, които не са трудови по смисъла на Кодекса на труда (КТ). Допълнението, което е направено в буква „а“ от тази разпоредба, обаче, няма за цел да се регламентира нов вид правоотношение, а да гарантира равнопоставеност при облагането в случаите, когато въпреки императивния характер на чл. 1, ал. 2 от КТ, формално е сключен граждански договор, вместо трудов, което често се констатира в хода на извършването от НАП проверки и ревизии.</p> <p>Предложените допълнения в ЗДФЛ и Кодекса за социално осигуряване (КСО) се отнасят до функциите на НАП съответно до правомощията на органите по приходите. В чл. 3 от Закона за Националната агенция за приходите е регламентирано правомощието за установяване на публичните вземания за данъци и осигурителни вноски. Съгласно чл. 12, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) органите по приходите имат право да проверяват всякакви книжа, документи и носители на информация с оглед установяване на задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски, както и за нарушения на данъчното и осигурителното законодателство. Тези правомощия се</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>осигуровки срещу рисковете трудова злополука и професионална болест, общо заболяване и майчинство и безработица. При новия режим обаче тази допълнителна осигурителна тежест ще бъде добавена към настоящата. От друга страна не е съвсем ясно дали за работодателя възникват и други задължения.</p> <p>При брутен доход в размер 1000 лв., който е под максималния осигурителен праг, при новия режим ще се изплащат общо 137,8 лв. и 189,2 лв. осигурителни вноски съответно за сметка на работника и работодателя (общо 327 лв.), докато през 2023 г. те са 89,85 лв. и 118,65 лв. (общо 208,5 лв.). Внесенят данък върху личните доходи ще бъде съответно 66,02 лв. при настоящия режим и 86,22 лв. след промяната.</p> <p>Това означава, че за една и съща услуга, която работодателят получава през 2023 г. той трябва да плати 1118,65 лв., докато през 2024 г. вече сумата се увеличава до 1189,2 лв. Проблемът е, че всъщност изпълнителят на дейността е заинтересован най-вече от размера на нетното си възнаграждение. Ако през 2023 г. при брутен доход от 1000 лв. нетната сума за получаване е 844,13 лв., за същия нетен доход за работника през 2024 г. разходите за труд на работодателя трябва да се увеличат до 1277,02 лв. Тоест заради тази промяна в нормативната уредба разходите на работодателите биха могли при най-неблагоприятния вариант за тях да нараснат с 14,2%. Промяната би била далеч по-малка, ако работникът е с доход над максималния осигурителен праг. Тогава ще се увеличи размерът на внесеня данък (ефективната данъчна ставка нараства от 7,5% на 10%), а разходите за труд ще нараснат с 2,8% за запазване на същия нетен доход.</p> <p>Основен въпрос е как ще се идентифицират служителите, които работят в условията на прикрити трудови правоотношения. Дефиницията е доста обща - в обхвата им се причисляват и правоотношенията, които по своя характер представляват наемане на работна сила. Това би могло да се тълкува доста широко от страна на данъчните с цел събирането на по-високи приходи. На практика всяка дейност, която е свързана с полагане на труд, е свързана с наемането на работна сила, но отново остава въпросът с възможността за трайно разполагане с тази сила.</p> <p>В мотивите изрично се посочва, че всъщност опитите на данъчната администрация да приравни гражданските с трудовите договори често не са юридически добре аргументирани и при обжалването им в съдилищата те биват</p>		<p>обуславят от задължението на органите по приходите да установят всички факти и обстоятелства за определяне на съответните публични задължения. Следва да се има предвид, че предложените допълнения не противоречат на разпоредбата на 405а от КТ, т.е. не са свързани с установяване наличието на трудово правоотношение по смисъла на КТ, а въз основа на анализирани обстоятелства, установените факти и събраните доказателства се определя основанието по закон (КСО, Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) и ЗДДФЛ), според което лицето подлежи на задължително осигуряване, съответно дължимите по закон задължителни осигурителни вноски и данък. Следва да се подчертае, че задължителното осигуряване винаги е свързано с правото на осигурителни престации, определени с КСО или ЗЗО. Когато работната сила се предоставя в нарушение а чл. 1, ал. 2 от КТ и наетите лица не са осигурени за всички социални рискове, безспорно се ограничават правата по отношение на осигурителните престации на тези лица, което е в противоречие с принципа на задължителност и всеобщност на осигуряването и с принципа на равнопоставеност на осигурените лица, регламентирани в чл. 3 от КСО.</p> <p>От друга страна се създават условия за нелоялна конкуренция между осигурителите. Във всички случаи недобросъвестните правни субекти, които имат неправомерно поведение относно спазването на трудовото законодателство, се поставят в привилегировано положение спрямо добросъвестните по отношение задълженията им за задължителни осигурителни вноски и данък. Това е така, защото задължителни осигурителни вноски се внасят в по-малък размер, тъй като лицата подлежат на осигуряване за по-малко рискове в сравнение с трудовите правоотношения и от възнагражденията се приспадат разходи за дейността. Освен това при определянето на облагаемия доход по извънтрудови правоотношения се приспада фиксиран процент разходи за дейността, което рефлектира и върху размера на дължимия данък.</p> <p>Неаргументирано е твърдението, че се създава правна несигурност и предпоставка за множество съдебни спорове във връзка с осигуряването на лицата, сключили т.нар. граждански договори. В този смисъл през годините е налице утвърдена съдебна практика на Върховния административен съд, където в свои решения по административни производства по КСО, и впоследствие по ДОПК ясно и недвусмислено се посочват</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	отменяни и не носят допълнителни приходи. Тълкуването на посочената пределно обща дефиниция предстои да се случва, но при всички случаи такава промяна изисква по-добра обосновка.		<p>разликите между т.нар. граждански договори и трудово правоотношение. Примерно: Решение № 1560 от 13.02.2007 г. по адм. д. № 9860/2006 Г., VI отд.; Решение №10005 от 19.07.2010 г. по адм. д. №1796/2010 г. VI отд.; Решение № 15724 ОТ 20.12.2010 г. по адм. д. № 7434/2010 Г., I отд.; Решение №7535 от 29.05.2012 г. по адм. д. №11033/2011 г. VIII отд.; Решение №13809 от 05.11.2012 г. по адм. д. №15633/2011 г. VIII отд. и др.</p> <p>Видно от съдържанието на цитираните и влезли в сила решения контролните органи на НОИ, а след 2005 г. – органите по приходите на НАП, в съответното административно производство определят осигурителни вноски в размерите, относими за трудови правоотношения, когато работна сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ и трудовите правоотношения се „прикриват“ под формата на граждански договори. В този аспект може да се направи анализ, доколкото през годините във връзка и след подобни административни производства и доначислените осигурителни вноски се установяват злоупотреби с фонд „Общо заболяване и майчинство“ и фонд „Безработица“ на ДОО.Понятието „наемане на работна сила“ фигурира в текста на § 1, т. 26, буква „с“ от допълнителните разпоредби на ЗДДФЛ, според която трудови правоотношения са „правоотношенията, свързани с наемане на работна сила от чуждестранно лице, когато трудът се полага на територията на страната, както и правоотношенията по наемане на работна сила на местно физическо лице от чуждестранно лице, когато трудът се полага извън територията на страната“. Към настоящия момент не са възниквали въпроси и проблеми относно употребата на това понятие в текста на закона, поради което е използвано и в предложенията за промени в ЗДДФЛ и КСО.</p>
	<p>Данъчното облекчение в размер на 0,5% от начисления ДДС, но не повече от 100 лв. месечно за регистрирани фискални и системни бонове от физически лица би имало ефект само при лица с много високо потребление.</p> <p>Например, човек със средна за страната брутна заплата около 2000 лв. на месец, който не спестява и няма допълнително потребление, финансирано от заеми или спестявания, би следвало да плаща около 333,33 лв. ДДС. Размерът на данъчното облекчение в такъв случай би бил 1,67 лв. на месец. Тоест облекчението на година би било 20 лв. За да получи това облекчение обаче лицето трябва да представи бонове на обща стойност 24000 лв. от трансакциите си през годината, като</p>	Не се приема	<p>Необходимо е да се постигне по-висока степен на изсветляване на някои сектори с цел да се повиши събираемостта на бюджетните приходи, като мярка за това е да се въведе стимул за потребителите да изискват издаването на фискален или системен бон.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>максималният размер на отделна сделка да не надвишава 2000 лв. Ясно е, че запазването и прилагането на тези бонове изисква усилия, които превишават очакваните ползи.</p>		
	<p>Въвеждането на нормативно признати разходи от 10% при определянето на облагаемия доход от продажба или замяна на финансови активи и чуждестранна валута, включително и виртуални валути, е мярка, която създава преференции за доходите от посочените дейности. По този начин се биха се понижали данъчните приходи, без да се стимулира икономиката като цяло. Създаването на по-благоприятна нормативна уредба, насочена към понижаване на трансакционните разходи при такава търговия, не следва да се замени с данъчни облекчения.</p>	Не се приема	<p>Предложението цели постигане на по-голяма справедливост за данъчно задължените лица при определяне на облагаемия доход и дължимия данък от продажба или замяна на финансови активи. Виртуалните валути са сравнително нов вид финансов актив, поради което е целесъобразно те да бъдат изрично посочени в разпоредбата за по-голяма яснота при облагането. Следва да се има предвид, че обособяването на виртуалните валути като вид финансов актив в ЗДДФЛ ще позволи те да бъдат отделно посочени и в декларацията за доходите на физическите лица, съответно и сделките от разпореждането с тях могат да бъдат по-ефективно наблюдавани и анализирани.</p>
	<p>Разширяването на обхвата на предоставяне на информация от платците на доходи, касаеща необлагаемите доходи ще позволи на държавните институции да разполагат с повече данни за доходите на населението. От друга страна обаче това изискване увеличава административните разходи (времето, необходимо за попълване на декларациите се увеличава). Мярката има за цел да се намалят отклоненията от данъчно облагане и да се увеличат бюджетните приходи.</p>	Приема се	
КТ „Подкрепа“	<p>Не подкрепя предложението по §3 (чл.22ж). Мотиви: Предложеното изменение съдържа прекалено много условия и не носи съществени ползи за хората, ползващи услуги или стоки, неясни към днешната дата, тъй като министърът на финансите ще определи дейностите със заповед. Второ - за ползваните стоки или услуги е издаден фискален бон, като не е взета фактура или самият бон не е фактура. Вече са изключени редица обекти от системата, част от големите търговски вериги. Трето - финансовата полза е пренебрежима. Да предположим, че българинът харчи 2000 лв. (средната работна заплата) на месец по списъка на министъра на финансите и си е взел фискален бон. ДДС-то, при заложените параметри би бил максимум 330 лв. При възстановяване на 0,5% от платеното ДДС, то сумата която ще получи обратно „клиентът“ ще е в размер на 1,65 лева! А за цялата година ще е под 20 лв. Заслужава ли си от чисто икономическа, финансова и социална гледна точка подобно законодателно решение, при отчитане на несъществеността му за гражданите и съществените</p>	Не се приема	<p>Необходимо е да се постигне по-висока степен на изсветляване на някои сектори с цел да се повиши събираемостта на бюджетните приходи, като мярка за това е да се въведе стимул за потребителите да изискват издаването на фискален или системен бон.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>допълнителни разходи за администрацията?</p> <p>Не подкрепя предложението по §10, т.1. и § 11.</p> <p>Мотиви:</p> <p>В правомощията на Инспекцията по труда е установяването на нарушения, свързани с трудовото законодателство. Приходната администрация с предложения текст изземва права на действащ контролен орган.</p> <p>С направеното предложение се приравняват на трудови договори една част от гражданските договори, при които лицата за своя сметка изпълняват определени дейности, и точно поради тази причина се признават и нормативно признати разходи. При трудовите правоотношения за сметка на работодателя са разходите за осъществяване на дейността, докато при гражданските договори, те са за сметка на изпълнителя.</p> <p>Предложената мярка засяга значителна част от свободните професии, което ще увеличи рязко разходите им за задължителни осигурителни вноски, както и ще увеличи данъчната тежест. Може да се предположи, че пазарът ще реагира в две основни посоки . Едната е търсене на друга форма на договори, включително регистрация на търговско дружество, при което ефектът за бюджета ще е отрицателен (регистрация на ЕООД, заплащане на данъци и осигуровки на минималния праг и разликата ще се получава под формата на дивидент). Втората възможност е преминаване към сивия сектор, което ще нанесе още по-големи щети на приходите от осигурителната и данъчната системи.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>В правната теория и в практиката е ясно определена разликата между трудовото правоотношение и други видове договори, които нямат за предмет предоставянето на работна сила, а предаването на конкретен трудов резултат (т. нар. граждански договори).</p> <p>Дефиницията, дадена в § 1, т. 26 от допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за понятието „трудова правоотношения“ и към момента обхваща редица правоотношения, които не са трудови по смисъла на Кодекса на труда (КТ). Допълнението, което е направено в буква „а“ от тази разпоредба, обаче, няма за цел да се регламентира нов вид правоотношение, а да гарантира равнопоставеност при облагането в случаите, когато въпреки императивния характер на чл. 1, ал. 2 от КТ, формално е сключен граждански договор, вместо трудов, което често се констатира в хода на извършваните от НАП проверки и ревизии.</p> <p>Предложените допълнения в ЗДДФЛ и Кодекса за социално осигуряване (КСО) се отнасят до функциите на НАП съответно до правомощията на органите по приходите. В чл. 3 от Закона за Националната агенция за приходите е регламентирано правомощието за установяване на публичните вземания за данъци и осигурителни вноски. Съгласно чл. 12, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) органите по приходите имат право да проверяват всякакви книжа, документи и носители на информация с оглед установяване на задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски, както и за нарушения на данъчното и осигурителното законодателство. Тези правомощия се обуславят от задължението на органите по приходите да установят всички факти и обстоятелства за определяне на съответните публични задължения. Следва да се има предвид, че предложените допълнения не противоречат на разпоредбата на 405а от КТ, т.е. не са свързани с установяване на трудово правоотношение по смисъла на КТ, а въз основа на анализиранията обстоятелства, установените факти и събраните доказателства се определя основанието по закон (КСО, Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) и ЗДДФЛ), според което лицето подлежи на задължително осигуряване, съответно длъжимите по закон задължителни осигурителни вноски и данък. Следва да се подчертае, че задължителното осигуряване винаги е свързано с правото на осигурителни престации,</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			<p>определени с КСО или ЗЗО. Когато работната сила се предоставя в нарушение а чл. 1, ал. 2 от КТ и наетите лица не са осигурени за всички социални рискове, безспорно се ограничават правата по отношение на осигурителните престации на тези лица, което е в противоречие с принципа на задължителност и всеобщност на осигуряването и с принципа на равнопоставеност на осигурените лица, регламентирани в чл. 3 от КСО.</p> <p>От друга страна се създават условия за нелоялна конкуренция между осигурителите. Във всички случаи недобросъвестните правни субекти, които имат неправомерно поведение относно спазването на трудовото законодателство, се поставят в привилегировано положение спрямо добросъвестните по отношение задълженията им за задължителни осигурителни вноски и данък. Това е така, защото задължителни осигурителни вноски се внасят в по-малък размер, тъй като лицата подлежат на осигуряване за по-малко рискове в сравнение с трудовите правоотношения и от възнагражденията се приспадат разходи за дейността. Освен това при определянето на облагаемия доход по извънтрудови правоотношения се приспада фиксиран процент разходи за дейността, което рефлектира и върху размера на дължимия данък.</p> <p>Неаргументирано е твърдението, че се създава правна несигурност и предпоставка за множество съдебни спорове във връзка с осигуряването на лицата, сключили т.нар. граждански договори. В този смисъл през годините е налице утвърдена съдебна практика на Върховния административен съд, където в свои решения по административни производства по КСО, и впоследствие по ДОПК ясно и недвусмислено се посочват разликите между т.нар. граждански договори и трудово правоотношение. Примерно: Решение № 1560 от 13.02.2007 г. по адм. д. № 9860/2006 Г., VI отд.; Решение №10005 от 19.07.2010 г. по адм. д. №1796/2010 г. VI отд.; Решение № 15724 ОТ 20.12.2010 г. по адм. д. № 7434/2010 Г., I отд.; Решение №7535 от 29.05.2012 г. по адм. д. №11033/2011 г. VIII отд.; Решение №13809 от 05.11.2012 г. по адм. д. №15633/2011 г. VIII отд. и др.</p> <p>Видно от съдържанието на цитираните и влезли в сила решения контролните органи на НОИ, а след 2005 г. – органите по приходите на НАП, в съответното административно производство определят осигурителни вноски в размерите, относими за трудови правоотношения, когато работна сила се</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			<p>предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ и трудовите правоотношения се „прикриват“ под формата на граждански договори. В този аспект може да се направи анализ, доколко през годините във връзка и след подобни административни производства и доначислените осигурителни вноски се установяват злоупотреби с фонд „Общо заболяване и майчинство“ и фонд „Безработица“ на ДОО. Понятието „наемане на работна сила“ фигурира в текста на § 1, т. 26, буква „е“ от допълнителните разпоредби на ЗДДФЛ, според която трудови правоотношения са „правоотношенията, свързани с наемане на работна сила от чуждестранно лице, когато трудът се полага на територията на страната, както и правоотношенията по наемане на работна сила на местно физическо лице от чуждестранно лице, когато трудът се полага извън територията на страната“. Към настоящия момент не са възниквали въпроси и проблеми относно употребата на това понятие в текста на закона, поради което е използвано и в предложенията за промени в ЗДДФЛ и КСО.</p> <p>Следва да се има предвид, че специална дефиниция не е необходима, тъй като смисъла на това понятие е ясен и произтича от значението на думите в него, а именно: думата наема е заплащане за временно ползване на нещо, съответно под понятието „работна сила“ се има предвид предоставената от физическото лице работна сила (физическа, интелектуална и т.н.). Тези понятия се използват широко в редица нормативни актове и икономическата литература без да бъдат дефинирани. Както посочват в чл. 1, ал. 2 на Кодекса на труда се говори за „предоставянето на работна сила“, но следва да бъде обърнато внимание, че разпоредбата на чл. 242 изрично регламентира, че положеният труд по трудово правоотношение е възмезден, т.е. срещу предоставената работна сила винаги се дължи насрещна престация.</p> <p>Дефиниция според Закона за нормативните актове се налага тогава, когато дадено понятие трябва да се въведе за целите на конкретния нормативен акт, а когато няма дефиниция се ползва общоприетото понятие. С оглед посоченото не е необходимо в ЗДДФЛ или КСО да се създава специална дефиниция и считаме, че няма да има проблеми по прилагане на разпоредбата.</p>
tish	Здравейте, понеже граждански договори, често се използват за краткосрочни работи, предлагам просто да промените закона, както си е сега с добавяне на нова категория с която се	Не се приема	Както е посочено в мотивите към законопроектите за изменение и допълнение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) и Кодекса за социално осигуряване (КСО), промените се правят с цел да се

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>намаляват 0% или не се намалява, която да си е с нормални осигуровки в ксо. Така от фирмите, които искат да си плащат всичко, просто, ще имат възможност вече.</p> <p>Както и моля ви махнете , това облекчение за адвокатите - дискриминационно ми е.</p>		<p>предотврати прикриването на трудови правоотношения под формата на граждански договори, с които действия се заобикалят разпоредби в ЗДДФЛ и КСО. Причината са множество случаи в които под формата на привидни „граждански договори“, в явно противоречие с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), се прикриват трудови правоотношения. По този начин се избягват и съпътстващите ги данъчни и осигурителни правоотношения, което води до укриване на осигурителен и облагаем доход, съответно внасяне в по-малък размер на задължителни осигурителни вноски и данък. Негативен ефект от тази практика е лишаването на осигурените лица от правото им на обезщетения от държавното обществено осигуряване.</p> <p>При откриване на нарушения в законодателството органите по приходите са длъжни да приложат законите правилно и да определят реално дължимите данъци и осигурителни вноски. Тези действия се извършват в съответствие с разпоредбите на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), като доказателствената тежест е върху органите по приходите.</p> <p>Не може да се твърди, че направените предложения за допълнения в ЗДДФЛ и КСО ще засегнат всички лица, които са сключили така наречените граждански договори. Те се отнасят към тези физически и юридически лица, които в нарушение на КТ, ЗДДФЛ и КСО, наемат работна сила, без да е сключен трудов договор по смисъла на КТ.</p> <p>В предложеното допълнение в разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО се гарантира, че работниците и служителите и лицата в правоотношения, които по своя характер представляват наемане на работна сила, без да е сключен трудов договор, ще са осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица.</p> <p>Обхватът на рисковете за които подлежат на осигуряване тези лица не е случаен, и е насочен към защита на правата и интересите им. Причината е, че лицата, попадащи в кръга на тази разпоредба, обикновено са зависими от работодателя си и не са в състояние, и не разполагат с правен механизъм да му наложат сключването на трудов договор. С направените предложения в законопроекта се гарантира и правото на осигуряване на наестите лица, установено с основния закон - Конституцията на Република България.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
Българска асоциация на дружества та за допълнително пенсионно осигуряване	<p>От името на членовете на УС на Българската асоциация на дружествата за допълнително пенсионно осигуряване (БАДДПО) предлагаме на Вашето внимание следното становище, с бележки и коментари, което изразяваме в рамките на срока за обществено обсъждане:</p> <p>1. Същност на предложенията по § 6, § 9, т. 1 и 2, § 10, т. 1 и § 11 от Законопроекта</p> <p>1.1. С § 6 се предлагат промени в чл. 45, ал. 1 от ЗДДФЛ, касаещ съдържанието на служебната бележка, издавана от работодателите, за изплатените през годината доходи на работниците/ служителите им.</p> <p>1.2. С § 9, т. 1 и 2 се предлагат промени в чл. 73, ал. 1 и 6 от ЗДДФЛ, касаещи задълженията за предоставяне на информация от платците на доходи за изплатените през годината доходи и удържаните през годината данък и задължителни осигурителни вноски.</p> <p>1.3. С § 10, т. 1 се създава дефиниция за трудови правоотношения, като се изменя § 1, т. 26, б. „а“ от ДР от ЗДДФЛ в досегашния текст, който казва, че трудови правоотношения са правоотношенията с работници и служители по Кодекса на труда (КТ) - добавят се и правоотношения, които по своя характер представляват наемане на работна сила, без да е сключен трудов договор.</p> <p>1.4. С § 11 се предлагат промени в чл. 4, ал. 1, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), с които към работниците и служителите по смисъла на КТ, осигурени задължително за всички социални рискове, се добавя нова категория лица, с неясен статут, определени като „лица, които са в правоотношения, които по своя характер представляват наемане на работна сила, без да е сключен трудов договор“.</p> <p>В Мотивите на МФ към Законопроекта е посочено:</p> <p>Относно предложенията по и § 6 и § 9, т. 1 и 2:</p> <p>„Работодателите да представят пълна информация за всички доходи от трудови правоотношения, които са необлагаеми по чл. 24 от ЗДДФЛ. В практиката често се констатира случаи на отклонение от данъчно облагане чрез изплащане на част от възнаграждението под формата на „необлагаем доход“ (напр. като командировъчни пари), а в други случаи - погрешно даден доход се третира като необлагаем, защото е „разход“ за платеща. Очакваните резултати от МФ са:</p> <p>а) чрез разширяване на обхвата на доходите, за които се дава информация от платците на доходи, да се направи по-обективна преценка за действителния доход от трудови правоотношения на</p>		Текстът е с общ характер и преразказва направените от Министерството на финансите предложения.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>физическите лица; и</p> <p>б) да се намалят отклоненията от данъчно облагане, а оттам да се повиши събираемостта на бюджетните приходи.“</p> <p>Относно предложенията по § 10, т. 1 и § 11:</p> <p>„В практиката често се констатира „прикриване“ на трудови правоотношения чрез граждански договори по ЗЗД, с което се укрива действителния размер на облагаемия и осигурителния доход, ползват се нормативно признати разходи при формирането на облагаемия доход и внесените в бюджета данъци и осигурителни вноски са в по-нисък размер. Затова се цели постигане на по-голяма данъчна прозрачност относно доходите и дължимите данъци и задължителни осигурителни вноски от данъчно задължените лица на база действителния размер на доходите им, както и повишаване събираемостта на бюджетните вземания.“</p>		
	<p>2. Коментари относно предложенията по § 6 и § 9, т. 1 и 2 от Законопроекта</p> <p>Във връзка с предложението за разширяване на обхвата на ежегодно представяната от работодателите информация, касаеща необлагаемите доходи - напр., но не само, командировъчни, ваучери за храна, работно облекло и др., се създава допълнителна бюрократична тежест за работодателите. Новата информация не е обичайна за ТРЗ системите им, затова изпълнението на това предложение ще предполага значително усилие в кратък срок (от 01.01.2024 г., § 14 от Законопроекта) за пренастройване на тези системи с цел набавяне на съответната информация и то поименно.</p>	Приема се	
	<p>3. Коментари относно предложенията по § 10, т. 1 и § 11 от Законопроекта</p> <p>Съгласно действащото законодателство трудовите правоотношения са предмет на уредба на КТ, като в чл. 1, ал. 2 от него изрично и императивно е посочено, че отношенията при предоставяне на работна сила се уреждат само като трудови отношения.</p> <p>Гражданските договори се регламентират от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД).</p> <p>Съгласно КТ цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство се осъществява от Главна инспекция по труда (ГИТ), включително нейно правомощие е да обяви съществуването на трудово правоотношение, когато установи, че работна сила се предоставя в нарушение на КТ (чл. 405а от КТ). Актът на контролните органи на ГИТ, с който се обявява съществуването на трудово правоотношение, подлежи на</p>	Не се приема	<p>В правната теория и в практиката е ясно определена разликата между трудовото правоотношение и други видове договори, които нямат за предмет предоставянето на работна сила, а предаването на конкретен трудов резултат (т. нар. граждански договори).</p> <p>Дефиницията, дадена в § 1, т. 26 от допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за понятието „трудова правоотношения“ и към момента обхваща редица правоотношения, които не са трудови по смисъла на Кодекса на труда (КТ). Допълнението, което е направено в буква „а“ от тази разпоредба, обаче, няма за цел да се регламентира нов вид правоотношение, а да гарантира равнопоставеност при облагането в случаите, когато въпреки императивния характер на чл. 1, ал. 2 от КТ, формално е сключен граждански договор, вместо трудов, което често се констатира в хода на</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>обжалване пред административния съд, а съгласно чл. 357, ал. 1 от КТ спорове относно възникването и съществуването на трудови правоотношения са трудове спорове, които се решават по исков ред. Това означава, че окончателната преценка дали правоотношенията между две страни, по повод изпълнението на определена работа, са граждански или трудови, е на съда.</p> <p>ЗДДФЛ урежда данъчното третиране на доходите по трудови и извънтрудови (граждански) правоотношения, а КСО - вида и размера на задължителните осигурителни вноски върху тези доходи.</p> <p>През годините съдебната практика е противоречива по въпроса, свързан с компетентността на държавните органи относно преценката за наличие на трудово правоотношение, но с тълкувателно решение № 6/2022 г. по т. д. № 6/2021 г. на Върховен административен съд (ВАС) се сложи край на различните спорове по този въпрос. В решението си ВАС посочва, че при установяване на данъчни и осигурителни задължения на работодатели в ревизионно производство, приходната агенция не може инцидентно да обяви (констатира) съществуването на трудови правоотношения, прикрити с граждански договор. Според ВАС такава компетентност има само ГИТ по реда на чл. 405а от КТ и приема, че пред НАП има две възможности:</p> <p>а) да зачете волята на страните по правоотношението и да го приеме за гражданско, т.е. такова каквото е обективизирано в представения при ревизията договор, след което да пристъпи към установяване на дължимите данъчни и осигурителни задължения; или</p> <p>б) при съмнение, че е налице прикрито трудово правоотношение, да отнесе въпроса до ГИТ и едва след влизане в сила на акт, постановен по реда на чл. 405а от КТ, с който се обявява за съществуващо трудовото правоотношение, НАП може да приложи правилата, отнасящи се за него.</p> <p>От гореизложеното следва, че действащата законова уредба ясно и еднозначно урежда статута на трудовите и гражданските правоотношения и контрола относно тяхното изпълнение, както и данъците и задължителните осигуровки върху доходите от тези правоотношения, като последните са обусловени и са следствие от вида на правоотношението. Тази теза се потвърждава и от цитираното по-горе решение на ВАС.</p> <p>Предлаганите промени по § 10, т. 1 и § 11 от Законопроекта, от една страна смислово пресъздават текста на чл. 1, ал. 2 от КТ, но от друга страна създават неясноти и противоречия с</p>		<p>извършваните от НАП проверки и ревизии.</p> <p>Предложените допълнения в ЗДДФЛ и Кодекса за социално осигуряване (КСО) се отнасят до функциите на НАП съответно до правомощията на органите по приходите. В чл. 3 от Закона за Националната агенция за приходите е регламентирано правомощието за установяване на публичните вземания за данъци и осигурителни вноски. Съгласно чл. 12, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) органите по приходите имат право да проверяват всякакви книжа, документи и носители на информация с оглед установяване на задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски, както и за нарушения на данъчното и осигурителното законодателство. Тези правомощия се обуславят от задължението на органите по приходите да установят всички факти и обстоятелства за определяне на съответните публични задължения. Следва да се има предвид, че предложените допълнения не противоречат на разпоредбата на 405а от КТ, т.е. не са свързани с установяване на наличието на трудово правоотношение по смисъла на КТ, а въз основа на анализиранията обстоятелства, установените факти и събраните доказателства се определя основанието по закон (КСО, Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) и ЗДДФЛ), според което лицето подлежи на задължително осигуряване, съответно дължимите по закон задължителни осигурителни вноски и данък. Следва да се подчертае, че задължителното осигуряване винаги е свързано с правото на осигурителни престации, определени с КСО или ЗЗО. Когато работната сила се предоставя в нарушение а чл. 1, ал. 2 от КТ и наетите лица не са осигурени за всички социални рискове, безспорно се ограничават правата по отношение на осигурителните престации на тези лица, което е в противоречие с принципа на задължителност и всеобщност на осигуряването и с принципа на равнопоставеност на осигурените лица, регламентиран в чл. 3 от КСО.</p> <p>От друга страна се създават условия за нелоялна конкуренция между осигурителите. Във всички случаи недобросъвестните правни субекти, които имат неправомерно поведение относно спазването на трудовото законодателство, се поставят в привилегирано положение спрямо добросъвестните по отношение задълженията им за задължителни осигурителни вноски и данък. Това е така, защото задължителни осигурителни вноски се внасят в по-малък размер, тъй като лицата подлежат на осигуряване за по-</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>действащата законова уредба, свързани с бъдещото прилагане на тези текстове и последиците за страните по съответния договор.</p> <p>Преди всичко промените по § 10, т. 1 и § 11, сами по себе си, не създават правомощия на НАП да обявява съществуването на трудово правоотношение, предвид на това, че те не кореспондират с относимите по въпроса разпоредби на КТ и законодателството, уреждащо правомощията на НАП. Ако целта на промените е да се даде възможност на НАП, при осъществяване на контролната си дейност, инцидентно да обяви (констатира) съществуването на трудови правоотношения, прикрити с граждански договор, само и единствено за целите на данъчното облагане и задължителното осигуряване, очевидно предвид посоченото по-горе решение на ВАС, това би било незаконосъобразно. Наред с това възниква въпросът, как ще се уреждат бъдещите взаимоотношения между страните по правоотношение, което НАП е преценила, че е трудово, включително насрещните им права и задължения.</p> <p>Наред с това, без да поставяме под съмнение експертизата на контролните органи на НАП в областта на трудовото законодателство, едва ли можем да приемем, че тя е съпоставима с тази на ГИТ. Нещо повече, безпристрастността на приходната агенция при определянето на дадено правоотношение като трудово, буди сериозни съмнения, тъй като тя е заинтересована от крайния резултат на решението си - по-високи приходи от данъци и осигурителни вноски, което е основна цел на нейната дейност. Разбира се ние, както всички останали изрядни данъкоплатци и осигурители, оценяваме високо усилията на НАП за постигането ѝ, но със законосъобразни средства.</p> <p>Това е и целта на предлаганите промени, посочена в Мотивите на МФ, да доведат „до деклариране и внасяне на данъци и задължителни осигурителни вноски от данъчно задължените лица на базата на действителния размер на техните доходи“ (явно МФ предполага по-високи данъци). Внимателният анализ на промените обаче показва, че те едва ли биха постигнали целта си. Липсват разчети, или поне на нас не са ни известни, как предложенията за промяна ще се отразят върху приходите от данък върху доходите на физическите лица и от корпоративен данък. Въз основа на наша експертна оценка, считаме, че при евентуална констатация за „прикрити“ трудови правоотношения, чрез граждански договори, които въз основа на акт на НАП, бъдат приравнени към трудови, за данъчни и осигурителни цели:</p> <p>- от данъчната основа ще се приспадат допълнителните</p>		<p>малко рискове в сравнение с трудовите правоотношения и от възнагражденията се приспадат разходи за дейността. Освен това при определянето на облагаемия доход по извънтрудови правоотношения се приспада фиксиран процент разходи за дейността, което рефлектира и върху размера на дължимия данък.</p> <p>Неаргументирано е твърдението, че се създава правна несигурност и предпоставка за множество съдебни спорове във връзка с осигуряването на лицата, сключили т.нар. граждански договори. В този смисъл през годините е налице утвърдена съдебна практика на Върховния административен съд, където в свои решения по административни производства по КСО, и впоследствие по ДОПК ясно и недвусмислено се посочват разликите между т.нар. граждански договори и трудово правоотношение. Примерно: Решение № 1560 от 13.02.2007 г. по адм. д. № 9860/2006 Г., VI отд.; Решение №10005 от 19.07.2010 г. по адм. д. №1796/2010 г. VI отд.; Решение № 15724 ОТ 20.12.2010 г. по адм. д. № 7434/2010 Г., I отд.; Решение №7535 от 29.05.2012 г. по адм. д. №11033/2011 г. VIII отд.; Решение №13809 от 05.11.2012 г. по адм. д. №15633/2011 г. VIII отд. и др.</p> <p>Видно от съдържанието на цитираните и влезли в сила решения контролните органи на НОИ, а след 2005 г. – органите по приходите на НАП, в съответното административно производство определят осигурителни вноски в размерите, относими за трудови правоотношения, когато работна сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ и трудовите правоотношения се „прикриват“ под формата на граждански договори. В този аспект може да се направи анализ, доколко през годините във връзка и след подобни административни производства и доначислените осигурителни вноски се установяват злоупотреби с фонд „Общо заболяване и майчинство“ и фонд „Безработица“ на ДОО.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>(по-високи по размер) лични осигуровки за изпълнителите по граждански договори, което ще доведе до намаляване ефекта от увеличаване приходите в бюджета от събиране на данък върху дохода на физическото лице;</p> <ul style="list-style-type: none"> - работодателите ще извършат допълнителни разходи за осигурителни вноски, което ще доведе до намаляване на размера на корпоративния данък по ЗКПО. <p>Според нас, крайният резултат ще са по-ниски от очакваното приходи от данък върху доходите на физически лица и по-ниски приходи от корпоративен данък, което ни дава основание да твърдим, че предлаганите промени няма да постигнат целта си, посочена в Мотивите на МФ.</p> <p>Предлаганите промени биха довели и до по-високи разходи на Държавното обществено осигуряване (ДОО) в краткосрочен и дългосрочен аспект, тъй като въз основа на увеличените осигурителни вноски, лицата, за които те се отнасят, ще могат да получават обезщетения за осигурителни случаи, които са непристъпи на гражданските правоотношения - безработица, трудова злополука и професионална болест и т.н., както и по-високи пенсионни плащания при придобити права по част първа от Кодекса за социално осигуряване.</p> <p>В крайна сметка, независимо от досегашните заявки на МФ за запазване на данъчно- осигурителната тежест, Законопроектът по естеството си представлява скрито увеличение на данъците и осигурителните вноски и то по начин, който нарушава основни принципи на регламентиращата ги правна рамка.</p> <p>От гореизложеното следва, че предлаганите промени едва ли ще постигнат целения фискален ефект, но със сигурност ще доведат до сериозни проблеми при тяхното прилагане, поради това, че създават съществени и принципини противоречия в съществуващия правов ред, и риск от превратно тълкуване и прилагане на правни норми, административни спорове, съдебни дела и др.</p> <p>Подобен подход е в колизия с изискването за правна сигурност, стабилност и предвидимост, като елементи на правовата държава, съгласно трайната практика на Конституционен съд (КС).</p> <p>Създаването на неясна и противоречива правна уредба е нарушение на принципа на правовата държава и както е имал възможност да отбележи КС в редица свои решения, неизчерпателно посочени по-долу, е недопустимо в демократично и правово общество:</p> <ul style="list-style-type: none"> - „правовата държава е държава на правната сигурност, 		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>което предполага законовите разпоредби да са съгласувани и да не се създават взаимноизключващи се правни положения (Решение № 1/2020 г. по к. д. № 17/2018 г.);</p> <p>- „принципът на правовата държава изисква от законодателя да бъде последователен и предвидим, да не допуска създаването на взаимноизключваща се правна уредба“ (Решение № 10/2009 г. по к. д. № 12/2009 г.);</p> <p>- „само по себе си противоречието между разпоредбите на един закон нарушава принципа на правовата държава (Решение № 8/2012 г. по к. д. № 16/2011 г.; Решение № 9/1994 г. по к. д. № 11/1994 г.; Решение № 5/2002 г. по к. д. № 5/2002 г. и др.), защото „Несъвършенството на закона и противоречието между неговите норми нарушават принципа на чл. 4, ал. 1 от Конституцията. Този конституционен принцип би могъл да се спази, само ако съдържащите се в нормативните актове разпоредби са ясни, точни и непротиворечиви. Иначе те не биха били годни да регулират основните обществени отношения.“</p> <p>Приравняването на граждански договори по ЗЗД с трудови правоотношения по КТ за данъчни цели нарушава заложените принципи в чл. 19, ал. 2 от Конституцията: „Законът създава и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност“. Увеличаването на данъчната и осигурителна тежест на физическите лица, извършващи личен труд за своя сметка и на свой риск (по граждански договори), когато не са прикрито трудово правоотношение, но могат да се причислят към неясното определение за наемане на работна сила, ги поставя в неравнопоставено положение с лицата, които извършват личен труд по КТ. Лицата, които полагат личен труд по граждански договор, за изпълнение на възложеното извършват разходи, ползват собствена материална база, техника и други. Тези разходи се калкулират в крайната цена по договора (възнаграждението на лицето) и при приемане на промените в § 10, т. 1 и § 11 ще бъдат обложени като възнаграждение с данък върху доходите и ще се дължат социални и здравни осигуровки. Докато при лицата на трудов договор възнаграждението включва само изработеното с личен труд, а разходите, материалната база, безопасните условия на труд и други са за сметка на работодателя.</p>		
	<p>4. Липсва оценка на въздействие на Законопроекта</p> <p>Принципно Законът за нормативните актове (ЗНА) в чл. 18а, чл. 19, ал. 2, чл. 20 и чл. 28, ал. 4 въвежда задължение при изработване на проект на нормативен акт да се извърши</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Съгласно чл. 20 от Закона за нормативните актове (ЗНА) предварителната оценка на въздействието е частична и цялостна. Извършването на частична предварителна оценка на въздействието предхожда изработването на всеки проект на</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>предварителна оценка на въздействието. Тя изследва съотношението между формулираните цели и очакваните резултати, като в идеалния случай трябва да покаже всичките възможни импликации на законодателното разрешение и би следвало да удовлетворява нуждата от разум в правото (Решение на КС № 1/2020 г. по к. д. № 17/2018 г.). Оценката е частична (при изработване на всеки проект на нормативен акт) или цялостна (едната хипотеза е, ако се очакват значителни последици). Неизпълнението на задълженията за предварителна оценка е пречка за обсъждането, следователно и за приемането на проекта на акт. С конкретния Законопроект се предлагат съществени промени в уредбата на трудовите и извънтрудовите правоотношения и на тяхното данъчно облагане и вида и размера на дължимите задължителни осигурителни вноски, което налага същите да бъдат предварително оценени. Затова лаконичният текст от Мотивите на МФ, че промените не са свързани с разходи за данъчно задължените лица, освен че не отговаря на действителността, не изпълнява и изискванията на ЗНА.</p> <p>С оглед изложеното предлагаме § 6, § 9, т. 1 и 2, § 10, т. 1 и § 11 от Законопроекта да отпаднат.</p> <p>Надяваме се направените предложения да бъдат разгледани с нужното внимание и взети предвид при подготовката на Законопроекта.</p> <p>Оставаме на разположение за дискусия.</p>		<p>закон, кодекс и подзаконов нормативен акт на Министерския съвет. Във връзка с Проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица е извършена частична предварителна оценка на въздействието, която е съгласувана с и по която е получено становище от Министерския съвет.</p> <p>По съответните параграфи са отбелязани мотивите в редовете по-горе.</p>
Комисия за финансов надзор	<p>Във връзка с публикуван на Портала за обществени консултации проект на закон за изменение и допълнение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (законопроекта), Комисията за финансов надзор дава следните бележки и предложения:</p> <p>1. По отношение на § 2 от законопроекта предлагаме досегашният текст да стане т. 2, като бъде създадена т. 1: „§ 2. В чл. 13, ал. 1, т. 2 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. В буква „в“ след думите „финансови активи“ се поставя запетая и се добавя „включително криптоактиви“;</p> <p>2. Буква „г“ се отменя.“</p> <p>Графично: Чл. 13. (1) Не са облагаеми:</p> <p>1. доходите, придобити през данъчната година от продажба или замяна на:</p> <p>в) акции, дялове, компенсаторни инструменти, инвестиционни бонове и други финансови активи, включително</p>	Не се приема	<p>По предложенията относно добавяне на криптоактивите в обхвата на закона изложените мотиви са недостатъчни. Предложението да се реферира към Регламент (ЕС) 2023/1114 относно пазарите на криптоактиви, който следва да се прилага от 30.12.2024 г. Включването в обхвата на данъчното облагане на нов вид активи следва да е придружено от по-задълбочен анализ какви активи биха попаднали в обхвата чрез реферирането към регламента.</p> <p>В допълнение, следва да се има предвид, че Закон за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) използва понятието „виртуален актив“.</p> <p>Не е необходимо да се прави допълнението в чл. 13, тъй като и към настоящия момент за целите на ЗДДФЛ доходите от криптоактиви се третират като финансови активи, които не са освободени от облагане. Следва да се има предвид, че добавката на този текст в нормата на чл. 13 от ЗДДФЛ по-скоро би създавала проблеми в практиката.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>криптоактиви, както и доходите от търговия с чуждестранна валута;</p> <p>Мотиви:</p> <p>Предложеното допълнение е с оглед на необходимостта от привеждането в съответствие на разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 2, буква „в“ от ЗДДФЛ с § 4 от законопроекта, с който се предлага изменение на чл. 33, ал. 3 от ЗДДФЛ.</p>		
	<p>II. По отношение на § 4 от законопроекта предлагаме думите „виртуални валути“ да се заменят с „криптоактиви“.</p> <p>Мотиви:</p> <p>Предложението ни е продиктувано с оглед на това, че правните актове на Европейският съюз не дават определение за това какво представлява виртуална валута, но в чл. 3, параграф 1, т. 5 от Регламент (ЕС) 2023/1114 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2023 година относно пазарите на криптоактиви и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 1095/2010 и на директиви 2013/36/ЕС и (ЕС) 2019/1937 (ОВ, L 150/40 от 9 май 2023 г.) е изрично посочено какво е криптоактив, като предвид посоченото всеки такъв има стойностен характер и може да бъде определен като друг финансов актив.</p>	Не се приема	<p>По предложенията относно добавяне на криптоактивите в обхвата на закона изложените мотиви са недостатъчни. Предложеното понятие е по смисъла на Регламент (ЕС) 2023/1114 относно пазарите на криптоактиви, който следва да се прилага от 30.12.2024 г. Включването в обхвата на данъчното облагане на нов вид активи следва да е придружено от по-задълбочен анализ какви активи биха попаднали в обхвата чрез реферирането към регламента.</p> <p>В допълнение, следва да се има предвид, че Закон за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) използва понятието „виртуален актив“. Предвид това, въвеждане на понятия от посочения регламент в националното данъчно законодателство следва да намери решение след предвиждането на такава мярка в законодателството на ЕС в областта на облагането.</p>
	<p>III. Предлагаме създаването на нов § 5 със следното съдържание:</p> <p>„§ 5. В чл. 37, ал. 1, т. 12 след думите „финансови активи“ се поставя запетая и се добавя „включително криптоактиви“.</p> <p>Графично:</p> <p>Чл. 37. (1) С окончателен данък независимо от обстоятелствата по чл. 13 се облагат доходите по чл. 8, ал. 11 и следните доходи от източник в България, начислени/изплатени в полза на чуждестранни физически лица, когато не са реализирани чрез определена база в страната:</p> <p>12. доходи от продажба, замяна и друго възмездно прехвърляне на акции, дялове, компенсаторни инструменти, инвестиционни бонове и други финансови активи, включително криптоактиви, с изключение на доходите от замяна по чл. 38, ал. 5.</p> <p>Мотиви:</p> <p>Предложението цели да осигури реципрочност и равното третиране на местните и чуждестранните физически лица, като по този начин разпоредбата би била приведена в съответствие с отправеното предложение в т. I.</p>	Не се приема	<p>Според ЗДДФЛ чуждестранните физически лица са носители на задължението за данъци само за доходи от източници в България и в този смисъл не може да има равнопоставеност при облагането с това на местните физически лица. Към настоящия момент доходите от продажба/замяна на финансови активи се определят като такива от източник в България само когато са издадени от държавата, общините, местни юридически лица, неперсонифицирани дружества и други форми на съвместна дейност. В този смисъл дефинирането на доходите от продажба/замяна на криптоактиви като доход от източник в страната би било изключително трудно. В тази връзка не е целесъобразно да се прави промяна в чл. 37 от ЗДДФЛ.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>IV. По отношение на § 10 от законопроекта предлагаме:</p> <p>1. Да се създаде нова т. 1 със следното съдържание:</p> <p>„1. Вт. 11:</p> <p>а) в текста преди буква „а“ след думата „делките“ се поставя запетая и се добавя „включително когато финансовите инструменти са издадени чрез технологията на децентрализирания регистър“;</p> <p>б) създава се буква „д“:</p> <p>„д) с акции, извършени на пазар на трета държава, който се счита за еквивалентен на регулиран пазар и за който Европейската комисия е приела решение относно еквивалентността на правната и надзорната уредба на третата държава в съответствие с Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ, L 173/349 от 12 юни 2014 г.).“</p> <p>Графично:</p> <p>11. „Разпореждане с финансови инструменти“ за целите на чл. 13, ал. 1, т. 3 са сделките, включително когато финансовите инструменти са издадени чрез технологията на децентрализирания регистър:</p> <p>а) с дялове и акции на колективни инвестиционни схеми и на национални инвестиционни фондове, акции, права и държавни ценни книжа, извършени на регулиран пазар по смисъла на чл. 152, ал. 1 и 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти; права за целите на изречение първо са ценните книжа, даващи право за записване на определен брой акции във връзка с взето решение за увеличаване на капитала;</p> <p>б) сключени при условията и по реда на обратно изкупуване от колективни инвестиционни схеми, допуснати за публично предлагане в страната или в друга държава-членка на Европейския съюз, или в държава-страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;</p> <p>в) сключени при условията и по реда на обратно изкупуване от национални инвестиционни фондове, допуснати за публично предлагане в страната; за обратно изкупуване се смята и разпределението на парични средства при ликвидация на национални инвестиционни фондове от затворен тип;</p> <p>г) сключени при условията и по реда на търгово предлагане по глава единадесета, раздел II от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, или аналогични по вид сделки в друга държава-членка на Европейския съюз, или в държава-</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Не е необходимо в сделките с финансови инструменти да попадат и тези инструменти, които са издадени чрез технологията на децентрализирания регистър, тъй като съгласно чл. 4 от Закона за пазарите на финансови инструменти след въвеждане на измененията на Директива 2014/65/ЕС във връзка с Регламент (ЕС) 2022/858 е разписано че:</p> <p>„Предмет на този закон са следните финансови инструменти, включително, когато са издадени чрез технологията на децентрализирания регистър:“</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.</p> <p>д) с акции, извършени на пазар на трета държава, които се счита за еквивалентен на регулиран пазар и за който Европейската комисия е приела решение относно еквивалентността на правната и надзорната уредба на третата държава в съответствие с Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ, L 173/349 от 12 юни 2014 г.).“</p> <p>Мотиви:</p> <p>Предложенията целят на първо място да бъде приведена легалната дефиниция по § 1, т. 11 от допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица с чл. 4 от Закона за пазарите на финансови инструменти, а също така и с § 1, т. 21 от допълнителните разпоредби на Закона за корпоративното подоходно облагане, тъй като е налице понятийно различие. Различието е установено от Комисията за финансов надзор при предоставяне на становище за тълкуване на обхвата на легалната дефиниция по искане на Националната агенция за приходите, което прилагаме към настоящото.</p> <p>На второ място в обхвата на разпореждане с финансови инструменти предлагаме да попаднат и финансовите инструменти, когато са издадени чрез технологията на децентрализирания регистър, като по този начин ще се постигне съответствие с разпоредбата на чл. 4 от Закона за пазарите на финансови инструменти, предвид допълването ѝ със Закона за изменение и допълнение на Закона за пазарите на финансови инструменти (обн. ДВ, бр. 65 от 2022 г.), с който се предвиждат мерки по прилагането на Регламент (ЕС) 2022/858 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2022 година относно пилотна уредба на пазарните инфраструктури, основани на технологията на децентрализирания регистър, и за изменение на регламенти (ЕС) № 600/2014, (ЕС) № 909/2014 и Директива 2014/65/ЕС (Регламент (ЕС) 2022/858). Видно от съображение 6 от преамбюла на Регламент (ЕС) 2022/858 една от основните му цели е компетентните органи да извлекат поуки от пилотната уредба и да натрупат опит с възможностите и специфичните рискове, свързани с криптоактивите, които могат да се приемат за финансови инструменти, и със свързаните с тях технологии, като придобитият опит с пилотната уредба следва да спомогне за набелязването на възможни практически предложения за</p>		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>подходяща нормативна уредба, за да се направят целенасочени корекции в правото на Съюза по отношение на емитирането, съхранението и обслужването на активи, търговията и сетълмента на финансови инструменти, основани на технологията на децентрализирания регистър.</p> <p>2. Предлагаме досегашната т. 2 да стане т. 3 и да се измени така:</p> <p>„3. Създават се т. 63 и 64:</p> <p>„63. „Криптоактив“ е понятие по смисъла на чл. 3, параграф 1, т. 5 от Регламент (ЕС) 2023/1114 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2023 година относно пазарите на криптоактиви и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 1095/2010 и на директиви 2013/36/ЕС и (ЕС) 2019/1937 (ОВ, L 150/40 от 9 май 2023 г.);</p> <p>64. „Технология на децентрализирания регистър“ е понятие по смисъла на § 1, ал. 1, т. 100 от допълнителните разпоредби на Закона за пазарите на финансови инструменти.“</p> <p>Мотиви:</p> <p>Предложението е редакционно и цели осигуряването на нормативно съответствие и спазване на изискванията на чл. 32, ал. 2 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове.</p>		
Българска та стопанска камара	<p>С настоящото представям становището на Българската стопанска камара (БСК) във връзка с Проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица, публикуван на Портала за обществени консултации на 26.09.2023 г.</p> <p>1. Относно предложението за данъчно облекчение за приспадане от общата годишна данъчна основа на 0,5 на сто от платения данък върху добавената стойност, но не повече от 100 лв. месечно, съгласно данните от фискални и системни бонове, регистрирани в Националната агенция за приходите.</p> <p>БСК подкрепя усилията на правителството за повишаване на събираемостта на приходите и целенасочените действия за ефективна превенция и противодействие срещу укриването и невнасянето на данъци. В мотивите към законопроекта е посочено, че предложената в чл. 22ж мярка, е породена от необходимостта за създаване на стимул за потребителите да изискват издаването на фискален или системен бон, с което да се постигне по-висока степен на изсветляване на някои сектори в областта на фискалния контрол.</p> <p>В същото време, разпоредбите съдържат редица ограничения,</p>	Не се приема	<p>Необходимо е да се постигне по-висока степен на изсветляване на някои сектори с цел да се повиши събираемостта на бюджетните приходи, като мярка за това е да се въведе стимул за потребителите да изискват издаването на фискален или системен бон.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>които могат да възпрепятстват ефективното прилагане на подобна мярка. Буди недоумение невъзможността на потребителите да се възползват от данъчно облекчение в случаите, когато фискалният или системният бон са придружени от издадена фактура. Изискването фискалният или системният бон да са издадени от лице, извършващо определена дейност, съгласно заповед на Министъра на финансите, обнародвана в „Държавен вестник“ до 31 декември на предходната година, в голяма степен ще затрудни потребителите, доколкото ще трябва да се информират за кои икономически дейности могат да ползват облекчение и впоследствие да проверяват икономическата дейност на издателя на фискалния бон, както и да съобразят факта, че търговците често извършват повече от една икономическа дейност, някоя от които може да не е посочена в заповедта на Министъра на финансите. Изискването облекчението да се ползва с подаване на годишната данъчна декларация по чл. 50 ще затрудни лицата, които са освободени от задължението да подават такава, доколкото получават само доходи от трудови правоотношения, необлагаеми доходи или доходи, обложени с окончателен данък по чл. 38. В този смисъл е и необходимостта от ползване на електронна услуга за регистриране на фискалните и системните бонове, което безспорно ще възпрепятства част от по-възрастните потребители.</p> <p>Във връзка с гореизложеното, БСК се въздържа от подкрепа на предложеното изменение.</p>		
	<p>2. Относно въвеждане на нормативно признати разходи за доходите от продажба или замяна на финансови активи, включително виртуални валути БСК подкрепя предложените изменения в чл. 33, ал. 3 от ЗДДФЛ във връзка с определянето на облагаемия доход от продажба или замяна на акции, дялове, компенсаторни инструменти, инвестиционни бонове и други финансови активи, в т.ч. и виртуални валути, както и от търговия с чуждестранна валута да се приспадат 10 на сто нормативно определени разходи.</p>	Приема се	
	<p>3. Относно освобождаване от облагане на доходите от продажба или замяна на движимо имущество, предадено на лица, които имат право да извършват събиране, транспортиране, оползотворяване или обезвреждане на отпадъци в съответствие със Закона за управление на отпадъците.</p> <p>БСК подкрепя предложените изменения в чл. 13, ал 1., т. 2, б. „г“ от ЗДДФЛ и чл. 38, ал. 5 от Закона за управление на отпадъците. В продължение на повече 10 години браншови</p>	Приема се	

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>организации – членове на БСК, настояват за промяна на този данъчен режим, с което ще се постигне намаляване на административната тежест и предотвратяване на нелоялните търговски практики и злоупотреби.</p> <p>4. Относно разширяване на обхвата за предоставяне на информация от платците на доходи, касаеща необлагаемите доходи БСК подкрепя усилията на правителството за повишаване на информацията относно доходите на данъчно задължените лица, с цел по-обективна преценка за действителния доход от трудови правоотношения на физическите лица, включително за целите на социалното подпомагане.</p> <p>В същото време, настоящото изменение е поредно в рамките на две години, с което се разширява обхватът за предоставяне на информация от платците на доходи, касаеща необлагаемите доходи, и въвежда значителна административна тежест за бизнеса. Предоставянето на информация за всички необлагаеми доходи изисква значителна промяна в организация на финансово-счетоводната отчетност, особено за микро- и малките предприятия, което ще доведе до съществена административна тежест. Подчертаваме, че изменението предвижда предоставяне на информация за всички необлагаеми доходи на лицата, посочени в чл. 24 от Закона, включително командировъчни разходи, ваучери за храна, стойност на работно и униформено облекло, безплатна храна и противоотрови в натура, и др., някои от които трудно могат да бъдат определени като действителен доход на физическите лица.</p> <p>Поради горните причини, не подкрепяме предложените промени и апелираме текстът да бъде оттеглен.</p>	<p>Приема се частично</p>	<p>Платците на доходи не следва да предоставят пълна информация за всички доходи от трудови правоотношения, които са освободени от облагане по силата на чл. 24 от ЗДДФЛ, а информацията, касаеща доходите по чл. 24, която ще се разшири с няколко допълнителни елемента, с които да се допълни наличната информация за доходите на физическите лица, в случаите, когато същите се нуждаят от финансово подпомагане.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>5. Относно разширяване на обхвата на определението за „трудови правоотношения“</p> <p>С &11 от ПЗР на Законопроекта се внася изменение на чл. 4 ал.1 т. 1 от Кодекса за социално осигуряване, с което към задължително осигурените по този кодекс лица се включват „лицата в правоотношения, които по своя характер представляват наемане на работна сила, без да е сключен трудов договор.“</p> <p>В мотивите към законопроекта изменението се характеризира като „разширяване обхвата на определението за трудови правоотношения, във връзка с „прикриването“ на трудови правоотношения под формата на граждански договори, с които действия се укрива действителният размер на облагаемия и осигурителния доход, като внесените в бюджета данък и осигурителни вноски са в по-нисък размер“. Мотивите съдържат заявка да бъде заобиколена съдебната практика, която изследва характера на правоотношението по гражданските договори – трудово или облигационно, с оглед определяне ангажиментите на работодателя по внасяне на осигурителни вноски.</p> <p>Въпросът за скритите трудови договори има своето справедливо и разумно решение в законодателството и съдебната практика.</p> <p>Кодексът на труда (КТ) е основният закон, който урежда трудовите правоотношения и нормите му са задължителни за работодателите, работниците, служителите и администрацията. Определението за трудови правоотношения се съдържа в чл. 1 ал. 2 от КТ, който постановява, че „отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения.“ 405а, ал.1 от КТ гласи: „Когато се установи, че работна сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2, съществуването на трудовото правоотношение се обявява с постановление, издадено от контролните органи на Инспекцията по труда. В тези случаи съществуването на трудовото правоотношение може да се установява с всички доказателствени средства. В постановлението се определя началната дата на възникването на трудовото правоотношение.“</p> <p>С Тълкувателно решение № 6 от 27.10. 2022 г. ВАС е приел, че „при установяване на данъчни и осигурителни задължения за работодателя в ревизионно производство по ДОПК, органите по приходите не разполагат с правомощия инцидентно да обявяват (констатира) съществуването на трудови правоотношения, прикрити от привидни граждански договори по ЗЗД, когато работната сила се предоставя в нарушение на чл. 1 ал. 2 от КТ,</p>	<p>Не се приема</p>	<p>В правната теория и в практиката е ясно определена разликата между трудовото правоотношение и други видове договори, които нямат за предмет предоставянето на работна сила, а предаването на конкретен трудов резултат (т. нар. граждански договори).</p> <p>Дефиницията, дадена в § 1, т. 26 от допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за понятието „трудови правоотношения“ и към момента обхваща редица правоотношения, които не са трудови по смисъла на Кодекса на труда (КТ). Допълнението, което е направено в буква „а“ от тази разпоредба, обаче, няма за цел да се регламентира нов вид правоотношение, а да гарантира равнопоставеност при облагането в случаите, когато въпреки императивния характер на чл. 1, ал. 2 от КТ, формално е сключен граждански договор, вместо трудов, което често се констатира в хода на извършваните от НАП проверки и ревизии.</p> <p>Предложените допълнения в ЗДДФЛ и Кодекса за социално осигуряване (КСО) се отнасят до функциите на НАП съответно до правомощията на органите по приходите. В чл. 3 от Закона за Националната агенция за приходите е регламентирано правомощието за установяване на публичните вземания за данъци и осигурителни вноски. Съгласно чл. 12, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) органите по приходите имат право да проверяват всякакви книжа, документи и носители на информация с оглед установяване на задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски, както и за нарушения на данъчното и осигурителното законодателство. Тези правомощия се обуславят от задължението на органите по приходите да установят всички факти и обстоятелства за определяне на съответните публични задължения. Следва да се има предвид, че предложените допълнения не противоречат на разпоредбата на 405а от КТ, т.е. не са свързани с установяване наличието на трудово правоотношение по смисъла на КТ, а въз основа на анализирани обстоятелства, установените факти и събраните доказателства се определя основанието по закон (КСО, Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) и ЗДДФЛ), според което лицето подлежи на задължително осигуряване, съответно дължимите по закон задължителни осигурителни вноски и данък. Следва да се подчертае, че задължителното осигуряване винаги е свързано с правото на осигурителни престации, определени с КСО или ЗЗО. Когато работната сила се</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>тъй като такава компетентност имат единствено контролните органи на Инспекцията по труда, по реда на чл. 405а КТ.“ Мнозинството от съдиите е приело, че „сред конкретните правомощия на органите по приходите по чл. 12 ДОПК, не е регламентирано правомощието да обявяват съществуването на трудови правоотношения, прикрити от привидни граждански договори. Разпоредбата на чл. 405а, ал. 1 КТ е единствената, с която тази компетентност е предоставена на контролните органи на Инспекцията по труда.“</p> <p>Цитираните разпоредби на Кодекса на труда, както и Тълкувателно решение № 6 от 27.10.2022 г. предоставят достатъчно гаранции за защита правата на лицата, предоставящи работна сила.</p> <p>Настояваме &11 от ПЗР на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност да бъде оттеглен като несъобразен с редица закони и създаващ условия за произволно тълкуване, хаос, несигурност и непредвидимост за работодателите.</p>		<p>предоставя в нарушение а чл. 1, ал. 2 от КТ и наетите лица не са осигурени за всички социални рискове, безспорно се ограничават правата по отношение на осигурителните престации на тези лица, което е в противоречие с принципа на задължителност и всеобщност на осигуряването и с принципа на равнопоставеност на осигурените лица, регламентиращи в чл. 3 от КСО.</p> <p>От друга страна се създават условия за нелоялна конкуренция между осигурителите. Във всички случаи недобросъвестните правни субекти, които имат неправомерно поведение относно спазването на трудовото законодателство, се поставят в привилегировано положение спрямо добросъвестните по отношение задълженията им за задължителни осигурителни вноски и данък. Това е така, защото задължителни осигурителни вноски се внасят в по-малък размер, тъй като лицата подлежат на осигуряване за по-малко рискове в сравнение с трудовите правоотношения и от възнаграденията се приспадат разходи за дейността. Освен това при определянето на облагаемия доход по извънтрудови правоотношения се приспада фиксиран процент разходи за дейността, което рефлектира и върху размера на дължимия данък.</p> <p>Неаргументирано е твърдението, че се създава правна несигурност и предпоставка за множество съдебни спорове във връзка с осигуряването на лицата, сключили т.нар. граждански договори. В този смисъл през годините е налице утвърдена съдебна практика на Върховния административен съд, където в свои решения по административни производства по КСО, и впоследствие по ДОПК ясно и недвусмислено се посочват разликите между т.нар. граждански договори и трудово правоотношение. Примерно: Решение № 1560 от 13.02.2007 г. по адм. д. № 9860/2006 Г., VI отд.; Решение №10005 от 19.07.2010 г. по адм. д. №1796/2010 г. VI отд.; Решение № 15724 ОТ 20.12.2010 г. по адм. д. № 7434/2010 Г., I отд.; Решение №7535 от 29.05.2012 г. по адм. д. №11033/2011 г. VIII отд.; Решение №13809 от 05.11.2012 г. по адм. д. №15633/2011 г. VIII отд. и др.</p> <p>Видно от съдържанието на цитираните и влезли в сила решения контролните органи на НОИ, а след 2005 г. – органите по приходите на НАП, в съответното административно производство определят осигурителни вноски в размерите, относими за трудови правоотношения, когато работна сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ и трудовите</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			<p>правоотношения се „прикриват“ под формата на граждански договори. В този аспект може да се направи анализ, доколко през годините във връзка и след подобни административни производства и доначислените осигурителни вноски се установяват злоупотреби с фонд „Общо заболяване и майчинство“ и фонд „Безработица“ на ДОО.</p>
Българска Национална	Моля да се запознаете със становището ни във връзка с измененията и допълненията в Закона за данъците върху доходите на физическите лица:	Приема се частично	Платците на доходи не следва да предоставят пълна информация за всички доходи от трудови правоотношения, които са освободени от облагане по силата на чл. 24 от

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
Асоциация по Корабостроене и Кораборемонт	<p>I. По §9:</p> <p>С предложената промяна законодателят цели повишаване на информацията за доходите на данъчно задължените лица с цел по-обективна преценка на получените доходи от физическите лица.</p> <p>Измененията и допълненията предвиждат разширяване на обхвата за предоставяне на информация от платците на доходи, касаеща необлагаемите доходи, като по този начин се твърди, че ще се направи по-обективна преценка за действителния доход от трудови правоотношения на физическите лица и ще се намалят отклоненията от данъчно облагане чрез изплащане на част от възнаграждението под формата на „необлагаем доход“.</p> <p>Мотивите към ЗИДЗДФЛ обясняват, че с приемането на предложената разпоредба чл.73 ще се премахне неравнопоставеността между лицата при определяне на разполагаемия им доход във връзка с бъдещото им подпомагане. Считаме, че целите, които си поставя законодателят няма да бъдат постигнати, а ще се създаде само допълнителна тежест за бизнеса. Тази промяна ще доведе до значително затруднение в счетоводната отчетност на всички предприятия и най-вече ще се отрази на предприятията с по-голям персонал.</p> <p>Обхванатата от промяната информация е налична в счетоводството на всяко предприятие и нейната икономическа и правна обосновааност може да бъде проверена по всяко време от органите на Националната Агенцията по Приходите.</p> <p>Големият обем информация предполага увеличаване на персонала, който не е свързан с производствената дейност на предприятията и по този начин се увеличават допълнителните непреки разходи на дружествата вместо да се правят инвестиции в производствената дейност.</p> <p>Следва също така да се отбележи, че част от „доходите“ визирани от поправката по своята правна същност не представляват приход на лицето, като например работно облекло. Работното облекло е краткотраен актив на предприятието и се изписва като разход в издръжката на предприятието. Работодателят е длъжен да предостави такова облекло, а работникът да го пази като имущество на работодателя (чл.13, т.3 от Наредбата за безплатното униформено и работно облекло). Работникът/служителят връща работно облекло при прекратяване на трудовото правоотношение или при неговото износване т.е. работното облекло никога не става собственост на работника/служителя, освен ако той не задържи работното облекло при напускане на</p>		ЗДФЛ, а информацията, касаеща доходите по чл. 24, която ще се разшири с няколко допълнителни елемента, с които да се допълни наличната информация за доходите на физическите лица, в случаите, когато същите се нуждаят от финансово подпомагане.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>предприятието.</p> <p>Друг такъв пример е допълнителното здравно осигуряване. Това осигуряване няма характер на доход за физическото лице, а е разход на Работодателя към застрахователя, а при настъпване на застрахователното събитие, паричната сума получена от работника има характер на обезщетение.</p> <p>Друг пример са и командировъчните суми, които съставляват възстановяване на разходите направени от работника/служителя, изпратен по служебни дела в страната или чужбина в това число дневни, квартирни, пътни разходи, които са направени от името и за сметка на работодателя.</p> <p>От публикуваните за обсъждане материали не е ясно как ще се отрази тази промяна на държавния бюджет. От една страна, увеличаването на доходите по този изкуствен начин, ще доведе до увеличаване на обезщетенията за безработица, майчинство, а от друга страна, съществува опасност заради взето работно облекло хората с най-ниски доходи да бъдат лишени от възможността за получаване на социални помощи. Какъв ще бъде балансът между тези две групи не става ясно.</p> <p>Предвид горното считаме, че предложеният § 9 трябва да отпадне като предложение за изменение и допълнение към на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p>		
	<p>II. По §11:</p> <p>С предложената промяна законодателят цели постигане на по-голяма данъчна прозрачност относно доходите, дължимите данъци и задължителните осигурителни вноски с оглед равнопоставеност на работещите по трудово правоотношение и повишаване на събираемостта на бюджетните вземания.</p> <p>Предвидено е и разширяване на обхвата на определението за „трудова правоотношения“, мотивът на законодателят е да се постигне по-голяма данъчна прозрачност относно доходите и дължимите данъци и задължителни осигурителни вноски с оглед равнопоставеност на работещите по трудово правоотношение. С промяната се предвижда намаляване на „прикриването“ на трудови правоотношения под формата на граждански договори, което от своя страна ще доведе до деклариране и внасяне на данъци и задължителни осигурителни вноски от данъчно задължените лица на базата на действителния размер на техните доходи.</p> <p>Мотивите към ЗИДЗДФЛ обясняват, че с приемането на промените ще се намали „прикриването“ на трудови правоотношения под формата на граждански договори. Считаме, че и към днешен момент са налице механизми за „разкриване“</p>	<p>Не се приема</p>	<p>В правната теория и в практиката е ясно определена разликата между трудовото правоотношение и други видове договори, които нямат за предмет предоставянето на работна сила, а предаването на конкретен трудов резултат (т. нар. граждански договори).</p> <p>Дефиницията, дадена в § 1, т. 26 от допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДФЛ) за понятието „трудова правоотношения“ и към момента обхваща редица правоотношения, които не са трудови по смисъла на Кодекса на труда (КТ). Допълнението, което е направено в буква „а“ от тази разпоредба, обаче, няма за цел да се регламентира нов вид правоотношение, а да гарантира равнопоставеност при облагането в случаите, когато въпреки императивния характер на чл. 1, ал. 2 от КТ, формално е сключен граждански договор, вместо трудов, което често се констатира в хода на извършваните от НАП проверки и ревизии.</p> <p>Предложените допълнения в ЗДФЛ и Кодекса за социално осигуряване (КСО) се отнасят до функциите на НАП съответно до правомощията на органите по приходите. В чл. 3 от Закона за Националната агенция за приходите е регламентирано</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>на „прикрити“ трудови договори, които са достатъчно ефективни. Държавни органи като Инспекция по труда, Национална агенция по приходите са оправомощени да правят неограничен брой проверки на дружествата за „прикриване“ на трудови правоотношения. В правната теория и съдебната практика са ясни критериите, по които това разграничение се прави. Разликата между двата вида договори е голяма, а характерът им коренно различен: трудово правен и облигационна правен.</p> <p>Против всякакъв правна логика е приравняването на двата вида правоотношения, тъй като тяхната цел и характер са различни. До колкото трудово правните отношения се уреждат с императивни норми и предоставят ред права и задължения на страните по тях, то гражданско правните са подчинени на принципа на свободата на договаряне.</p> <p>Тази промяна влече след себе си многобройни въпроси, на които Законодателят не дава отговори, като напр. ще се ползват ли лицата по граждански договори с право на отпуск и обезщетение по Кодекса на труда, длъжни ли са да спазват работното време, да имат определено работно място, да се ползват от социалните придобивки, предоставени от предприятията и пр. и ако промените бъдат приети ще са налице законови празноти в това число смесена компетентност между Националната агенция по приходите и Инспекцията по труда.</p> <p>Предвид горното считаме, че предложението § 11 трябва да отпадне като предложение за изменение и допълнение към на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p>		<p>правомощието за установяване на публичните вземания за данъци и осигурителни вноски. Съгласно чл. 12, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) органите по приходите имат право да проверяват всякакви книжа, документи и носители на информация с оглед установяване на задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски, както и за нарушения на данъчното и осигурителното законодателство. Тези правомощия се обуславят от задължението на органите по приходите да установят всички факти и обстоятелства за определяне на съответните публични задължения. Следва да се има предвид, че предложените допълнения не противоречат на разпоредбата на 405а от КТ, т.е. не са свързани с установяване наличието на трудово правоотношение по смисъла на КТ, а въз основа на анализиранията обстоятелства, установените факти и събраните доказателства се определя основанието по закон (КСО, Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) и ЗДДФЛ), според което лицето подлежи на задължително осигуряване, съответно дължимите по закон задължителни осигурителни вноски и данък. Следва да се подчертае, че задължителното осигуряване винаги е свързано с правото на осигурителни престации, определени с КСО или ЗЗО. Когато работната сила се предоставя в нарушение а чл. 1, ал. 2 от КТ и наетите лица не са осигурени за всички социални рискове, безспорно се ограничават правата по отношение на осигурителните престации на тези лица, което е в противоречие с принципа на задължителност и всеобщност на осигуряването и с принципа на равнопоставеност на осигурените лица, регламентирани в чл. 3 от КСО.</p> <p>От друга страна се създават условия за нелоялна конкуренция между осигурителите. Във всички случаи недобросъвестните правни субекти, които имат неправомерно поведение относно спазването на трудовото законодателство, се поставят в привилегировано положение спрямо добросъвестните по отношение задълженията им за задължителни осигурителни вноски и данък. Това е така, защото задължителни осигурителни вноски се внасят в по-малък размер, тъй като лицата подлежат на осигуряване за по-малко рискове в сравнение с трудовите правоотношения и от възнаграденията се приспадат разходи за дейността. Освен това при определянето на облагаемия доход по извънтрудови правоотношения се приспада фиксиран процент разходи за дейността, което рефлектира и върху размера на дължимия</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
			<p>данък.</p> <p>Неаргументирано е твърдението, че се създава правна несигурност и предпоставка за множество съдебни спорове във връзка с осигуряването на лицата, сключили т.нар. граждански договори. В този смисъл през годините е налице утвърдена съдебна практика на Върховния административен съд, където в свои решения по административни производства по КСО, и впоследствие по ДОПК ясно и недвусмислено се посочват разликите между т.нар. граждански договори и трудово правоотношение. Примерно: Решение № 1560 от 13.02.2007 г. по адм. д. № 9860/2006 Г., VI отд.; Решение №10005 от 19.07.2010 г. по адм. д. №1796/2010 г. VI отд.; Решение № 15724 ОТ 20.12.2010 г. по адм. д. № 7434/2010 Г., I отд.; Решение №7535 от 29.05.2012 г. по адм. д. №11033/2011 г. VIII отд.; Решение №13809 от 05.11.2012 г. по адм. д. №15633/2011 г. VIII отд. и др.</p> <p>Видно от съдържанието на цитираните и влезли в сила решения контролните органи на НОИ, а след 2005 г. – органите по приходите на НАП, в съответното административно производство определят осигурителни вноски в размерите, относими за трудови правоотношения, когато работна сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ и трудовите правоотношения се „прикриват“ под формата на граждански договори. В този аспект може да се направи анализ, доколко през годините във връзка и след подобни административни производства и доначислените осигурителни вноски се установяват злоупотреби с фонд „Общо заболяване и майчинство“ и фонд „Безработица“ на ДОО.</p>
Илиян Пламенов Пътев	<p>Уважаеми г-н министър на финансите Василев, на основание чл. 26, ал. 4 от Закона за нормативните актове /ЗНА/, във връзка с чл. 26, ал. 2 от ЗНА, по повод обявената обществена консултация на проект на Закон за изменение и допълнение /ЗИД/ на Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/, представям на Вашето внимание следното становище с предложения и коментари:</p> <p>1. През януари 2022 г. изготвих и изпратих становище до Вас, в качеството Ви на заместник министър-председателя по еврофондовете и министър на финансите, по повод обществената консултация на проекта на Закон за държавния бюджет на Република България за 2022 г. През октомври 2022 г. изготвих и изпратих становище до г-жа Росица Велкова – Желева, в качеството ѝ на служебен министър на финансите, по повод обществената консултация на проекта на Закон за</p>	Не се приема	<p>Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>държавния бюджет на Република България за 2023 г. В двете ми становища, в точки от 1-ва до 12-та, включително, предложих да се приемат изменения и допълнения в ЗДДФЛ, които да регламентират създаването на три механизми, всеки от тях с условно наименование „Един процент”. При изготвяне на становищата си използвах анализи по темата, разработени от фондация „Български център за нестопанско право”. Бих искал да подчертая, че предложените механизми не заменят сега съществуващите възможности за даряване /т. е. действащите разпоредби в това отношение в ЗДДФЛ/, а представляват нов, лесен и мащабен начин за оценка и финансово подпомагане на организациите на гражданското общество в цялата страна: юридически лица с нестопанска цел, културни институти, и регистрирани вероизповедания. Следва много ясно да каже, че държавните субсидии, разпределяни чрез директно предоставяне на конкретни получатели от гражданското общество, посочвани в ежегодните закони за държавния бюджет, или чрез конкурси за юридически лица с нестопанска цел, облагодетелстват в качеството им на получатели, в най-добрия случай, няколко десетки организации всяка година. Докато, в случай на регламентиране и приложение на трите механизми „Един процент” облагодетелствани в качеството им на получатели ще бъдат няколко хиляди организации всяка година, макар и с много по-малки отделни суми. С настоящото становище отново предлагам на Вашето внимание предложението ми за регламентиране на три механизми „Един процент”, както и няколко други предложения за промени, имащи отношение към икономическото и социалното развитие на местно равнище.</p>		
	<p>2. Бих искал да предложа в проекта на ЗИД на ЗДДФЛ да се добавят разпоредби, чрез които да се регламентират и въведат в употреба три механизми за оценка и подкрепа на организации на гражданското общество: юридически лица с нестопанска цел; културни институти; вероизповедания.</p>	Не се приема	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
	<p>3. Основанията за подобно предложение и за създаването на тези три механизми са свързани с теорията и с философията за начина, по който следва да функционира и да се развива гражданското общество в нашата страна. Така както българският народ гласува и избира своите народни представители, а Народното събрание избира състава на Министерския съвет, би трябвало да има и механизми, чрез които българският народ да може да изрази своето мнение, оценка и подкрепа за организациите, които съставляват гражданското общество. Един от начините за адекватно изразяване на оценка и подкрепа в</p>	Не се приема	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>условията на съвременната държава със социална пазарна икономика е, образно казано, чрез „гласуване с портфейла си”, т.е. чрез годишната данъчна декларация, която попълват българските данъкоплатци-физически лица. В предложените механизми положителната оценка е равна на, представлява и води до финансова подкрепа от данъкоплатците. А всичко което касае провеждането на данъчната кампания и изпълнението на държавния бюджет е в компетентността на Министерството на финансите. В допълнение, Министерството на правосъдието има отговорности при провеждане на правителствената политика по отношение на юридическите лица с нестопанска цел. Министерството на културата има отговорности по регистрацията в регистър и наблюдението на културните институти. Дирекция „Вероизповедания” към Администрацията на Министерския съвет има отговорности по регистрацията в регистър и наблюдението на вероизповеданията.</p>		
	<p>4. Бих искал да предложа да има възможност всеки данъкоплатец-физическо лице, при попълване на годишната си данъчна декларация да може в съответно приложение към нея да посочи, че желае един процент от заплатения от него данък по ЗДДФЛ, да бъде пренасочен и трансфериран към едно конкретно посочено от него юридическо лице с нестопанска цел (независимо дали е в обществена полза или в частна полза), което е регистрирано/пререгистрирано и вписано в регистъра на Агенцията по вписванията. По същество това означава Министерството на финансите да се съгласи да преотстъпи един процент от прихода си от част от данъкоплатците-физически лица. В първите години от въвеждане на този Механизъм може да се очаква, че приблизително около 20%-40% от данъкоплатците-физически лица биха се възползвали от такава възможност. В първите години от въвеждането му, преотстъпеният и пренасочен данък може да се предполага, че би бил около 8 милиона лева годишно по този Механизъм, разпределен като приход, между около 15 000 юридически лица с нестопанска цел, вписани в регистъра за юридическите лица с нестопанска цел (в обществена, както и в частна полза) в Агенцията за вписванията. Приблизителната оценка е, че голямото мнозинство от тези организации биха получили допълнителен годишен приход от изпълнението на Механизма, от няколко десетки лева до няколко стотин лева. Този механизъм е въведен в редица страни от Източна Европа, като Унгария, Полша, Словакия, Литва, Румъния и др., преди около 10-15 години. Следва да се подчертае, че предложението Механизъм</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>„Един процент” не измества и не заменя съществуващите данъчни облекчения при даряване, налични по отношение на данъкоплатците-физически лица и данъкоплатците-юридически лица. Предложеният Механизъм е друг допълнителен инструмент за оценка и подкрепа, който има качества и особености, които другите сега съществуващи възможности и разпоредби за даряване не притежават и не предоставят. Следва да се подчертае, че предложеният Механизъм е в съответствие с чл. 4, ал. 1 и ал. 2 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ), според които Министерския съвет има постоянно действащо задължение „да подпомага и да насърчава юридическите лица с нестопанска цел, определени за извършване на дейност в обществена полза, чрез данъчни и други финансови и икономически облекчения, както и финансирания при условия и по ред, определени в съответните специални закони, и при съобразяване с правилата по държавните помощи”. В съответствие е и с разпоредбата, според която Министерския съвет „провежда политика за подкрепа на развитието на гражданските организации и създава условия за насърчаване и финансова подкрепа на граждански инициативи”.</p>		
	<p>5. Въвеждането на Механизъм „Един процент” за юридически лица с нестопанска цел носи ползи както за държавната власт, така и за общинските власти, така и за всички юридически лица с нестопанска цел в страната. Въвеждането на процентният механизъм е обсъждано и анализирано на срещи на неправителствени организации през изминалите около десетина години. Въвеждането му се посреща с одобрение. Следва да се има предвид, че гласове срещу Механизма се изразяват единствено от неколцина неправителствени организации, които поради егоизъм, злоба и социално-икономически паразитизъм, не подкрепят никакви законови инициативи, които биха направили най-малките и малките неправителствени организации в страната с една степен по-жизнени и с по-добра финансова устойчивост. Считаю, че подобни тясно егоистични и неадекватни мнения относно предложени механизъм не е оправдано да им се обръща внимание.</p> <p>Моето предложение е съобразено и с експертни анализи по темата за въвеждане на Процентен механизъм в подкрепа на юридическите лица с нестопанска цел. Единият анализ е изготвен през 2006 г., а другият през 2007 г. Въпреки, че оттогава твърде много неща в секторните политики, в административното обслужване, в данъчните политики, и в електронизацията, са се променили в страните от Източна</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>Европа, в т.ч. и в нашата страна, двата анализа дават положителна и обобщена представа за въздействието и параметрите на приложение на Процентен механизъм в подкрепа на юридическите лица с нестопанска цел.</p> <p>- Анализ „Закони за 1%”, издание на фондация „Български център за нестопанско право”, гр. София, 2007 г. Обем: 5 страници. Анализът е публикуван на адрес: http://bcnl.org/analyses/zakoni-za-1-2007.html.</p> <p>- Раздел „Въвеждане на законодателство от типа „1 процент””, страници 14-18 от Анализ „Данъчни решения за стимулиране на дарителството и увеличаване финансовата самостоятелност на ЮЛНЦ”, автор Цветан Николаев Хаджийски, издание на фондация „Български център за нестопанско право”, гр. София, 2006 г. Обем: 5 страници. Анализът е публикуван на адрес: http://bcnl.org/uploadfiles/documents/pravna%20ramka/donation_incentives_economic_study_414.pdf.</p>		
	<p>6. Бих искал да предложа, по аналогия с описаният по-горе Механизъм „Един процент” за юридическите лица с нестопанска цел, да се въведе и Механизъм „Един процент” за оценка и подкрепа на културните институти, регистрирани по Закона за закрила и развитие на културата, и вписани в Регистъра на културните институти в Министерството на културата. Културните институти са част от организациите на гражданското общество. Считаю, че данъкоплатците-физически лица би следвало да имат възможност да попълват в приложение към годишната си данъчна декларация данните на един културен институт, за който желаят да се пренасочи един процент от заплатения от тях подоходен данък. Преотстъпеният и пренасочен данък в първите години от въвеждане на този Механизъм може да се предполага, че би бил около 8 милиона лева годишно, разпределен като приход между около две хиляди и петстотин частни, общински и държавни културни институти, вписани в Регистъра на културните институти в Министерството на културата.</p>	Не се приема	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
	<p>7. Бих искал да предложа, по аналогия с предложението по-горе Механизъм „Един процент” за юридически лица с нестопанска цел, да се въведе Механизъм „Един процент” за оценка и подкрепа на вероизповеданията в нашата страна, регистрирани в Регистъра на Дирекция „Вероизповедания” към Администрацията на Министерския съвет. Чрез този Механизъм българските данъкоплатци-физически лица следва да имат възможност да посочат, ако желаят, едно регистрирано</p>	Не се приема	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>вероизповедание, на което да бъдат преведен един процент от платения от лицето подоходен данък. Преотстъпеният и пренасочен данък в първите години от въвеждане на този Механизъм, може да се предполага, че би бил около 8 милиона лева годишно, разпределен като приход между няколко десетки законно регистрирани вероизповедания, вписани в Регистъра на Дирекция „Вероизповедания”. Следва да се подчертае, че Механизма „Един процент” за вероизповеданията не цели да замени съществуващата практика Министерския съвет да отпуска държавна субсидия за издръжка и за целеви разходи на вероизповеданията, която за 2022 г. беше посочена в чл. 6, ал. 4 от Закона за държавния бюджет за 2022 г. и беше в размер на 38 770 000 лева, определени чрез двустранна кореспонденция между Министерския съвет и ръководството на съответното вероизповедание. Освен тази сума, през септември 2022 г. Министерският съвет взе решение да преведе допълнителни 8 150 000 лева на вероизповеданията, извън планираното в Закона за държавния бюджет за 2022 г. Би било оправдано българските данъкоплатци-физически лица да имат възможност да изразят, ако желаят, своето мнение, оценка и подкрепа за съответно вероизповедание чрез упражняване на правото си по така предложения Механизъм „Един процент”. Следва да се има предвид, че такъв Механизъм относно вероизповеданията е въведен преди около 15 години в Полша, Румъния, Италия, Германия, и други страни. Средствата следва да се превеждат по сметка на централното управление на съответното регистрирано вероизповедание, което по своя преценка и решение да ги инвестира в избрани свои териториални подразделения в страната.</p>		
	<p>8. В допълнение, бих искал да обърна внимание на факта, че предоставянето на субсидии за вероизповеданията чрез ежегодните закони за държавния бюджет, както и ежегодното увеличаване на тези средства, би трябвало задължително да се обвързва с подобряване на счетоводно-финансово-данъчната отчетност на вероизповеданията. Това важи в най-голяма степен за най-големите вероизповедания, т.е. тези, които имат най-много териториални подразделения в цялата страна, а именно Православната църква и Мюсюлманското изповедание. Доколкото е известно, редица счетоводно-отчетни нормативни изисквания не се прилагат по отношение на вероизповеданията, въпреки много големия брой техни териториални подразделения, персонал, недвижими и движими имоти, които притежават, и държавни и общински субсидии, и дарения от</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>частни лица, които получават. Това е довело до значително занемаряване на отчетността, ниска отговорност на съответните служители, и създаване на предпоставки за материални и парични злоупотреби. Бих искал да предложа Министерството на финансите да анализира и прецени дали понастоящем подобно изключване на вероизповеданията от приложимите национални счетоводни и финансови правила и стандарти е необходимо и основателно.</p>		
	<p>9. Имайки предвид конкретните предложения по-горе в т. 1 до т. 7, включително, предлагам с едно приложение към годишната данъчна декларация по ЗДДФЛ да се въведе: Механизъм „Един процент“ за оценка и подкрепа на юридически лица с нестопанска цел; Механизъм „Един процент“ за оценка и подкрепа на културни институти; и Механизъм „Един процент“ за оценка и подкрепа на вероизповедания. Въвеждането на тези механизми е много необходимо, има множество положителни характеристики, основава се на добрите практики от страните в Централна и Източна Европа, и носи ползи за държавната власт, за общинските власти, за няколко хиляди организации на гражданското общество, и за цялото население на страната. Механизмите съответстват и на съвременната данъчна политика за програмно бюджетиране, както и на стратегическите насоки на Европейския съюз за формиране на политиките, в т.ч. и данъчната политика, съгласно подхода „отдолу нагоре“ (а не както доскоро, „отгоре надолу“). Предложените три механизми „Един процент“, чието въвеждане предлагам да се направи едновременно, биха били ясно доказателство за променени и подобрени възгледи и политики за организиране на обществените процеси в нашата страна. Предлагам трите механизми да се въведат в употреба от 1 януари 2024 г.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p>
	<p>10. Добре известно е, че от няколко години държавния бюджет реализира много голямо преизпълнение, поради което в края на всяка година няколко стотин милиона лева бързо биват разходени или раздадени като допълнително възнаграждение на чиновници и други лица. Ето защо, може да се направи извод, че въвеждането на трите механизми „Един процент“ няма да има никакво отрицателно въздействие върху държавния бюджет. Следва да се напомни също така, че общият ефект от трите механизми (общо 3%) е по-малък от отстъпката (5%), която Министерството на финансите и Националната агенция за приходите (НАП) предлагат ежегодно при ранно подаване и заплащане на дължимите данъци от данъкоплатците-физически лица. Това означава, че теоретично и ако желае, Министерството</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	на финансите може да намали тази отстъпка при въвеждането на трите механизми, за да обезпечи същото равнище на приходи в държавния бюджет.		
	<p>11. Следва да се има предвид, че огромното мнозинство от юридическите лица с нестопанска цел не поддържат целогодишно банкова разплащателна сметка, поради различни причини. А е нормативно определено задължително по банков път да се превеждат и регистрират средства при взаимодействия с държавния бюджет. Анализът показва, че разходът за поддържане на обикновена разплащателна сметка в лева от юридическо лице с нестопанска цел, от културен институт, и от вероизповедание, е приблизително от около 150 лева до около 300 лева годишно. Тези стойности са приблизително съпоставими със средствата, които една организация би могла да получи по Механизъм „Един процент“. За да се избегне ситуация, при която няколко милиона лева от трите механизми и от другите средства на организациите биха облагодетелствали и финансирани единствено и директно търговските банки, чрез начислените такси за целогодишно поддържане на разплащателна сметка, е много важно от НАП да обявяват всяка година период от една или две седмици, през който набраните средства ще бъдат превеждани по банковата сметка на съответната организация. Само за този период следва да е задължително организацията да притежава и да обяви пред НАП своята банкова разплащателна сметка.</p>	Не се приема	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
	<p>12. Отчетността и прозрачността на трите механизми „Един процент“ е съществена характеристика и част от смисъла за тяхното въвеждане. Ето защо, след завършване на данъчната кампания и преди превеждането на средствата по сметките на организациите-получатели (юридически лица с нестопанска цел, културни институти, вероизповедания) е много важно ежегодно НАП да обявява подробна справка с резултатите. Тази справка би следвало да представлява отделен табличен файл за всеки от трите механизми, с възможност за филтриране по колони, със следните колони: пореден номер в списъка; единен идентификационен код по Булстат на организацията; наименование на организацията; област; община; район на община; населено място; общ брой на данъкоплатците-физически лица, подкрепили организацията; обща сума на средствата от тези лица за организацията. Безспорно такава информация би довела до активизиране на процесите в гражданското общество, в т. ч. реализиране на повече дейности, по-голяма видимост на дейностите, търсене от страна на</p>	Не се приема	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>организации на по-голямо внимание и отзиви от гражданите. Наличието на колона „район на община” се налага, тъй като трите големи общини в нашата страна, които имат районно деление: Столична, Пловдив и Варна, всеки един от техните райони е приблизително с население и с наситеност с юридически лица с нестопанска цел, културни институти, и вероизповедания, колкото в един малък или голям областен град.</p>		
	<p>13. Набраните средства по индивидуалните партии на организациите в НАП по трите механизми „Един процент” следва да се превеждат на получателите от НАП с точност до 1 стотинка, т. е. не следва да се поставя минимална стойност за набраните средства по индивидуалната партия, за да може да бъде извършен съответния трансфер.</p>	Не се приема	<p>Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p>
	<p>14. В много малък брой случаи теоретично е възможно едно юридическо лице да фигурира едновременно както в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, поддържан от Агенцията за вписванията, така и в регистъра на културните институти, поддържан от Министерството на културата. Това обстоятелство, обаче, не следва да поражда притеснения или ограничения при въвеждането на механизмите. Това означава, че юридическото лице има по-широк обхват на дейността си, както и че е покрило нормативните изисквания за вписване в двата регистъра. В такъв случай, би било възможно и следва да се счита за допустимо, такова юридическо лице да може да бъде посочено в два от механизмите „Един процент” – този, насочен към юридическите лица с нестопанска цел, и този, насочен към културните институти.</p>	Не се приема	<p>Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p>
	<p>15. Като се има предвид каква е действащата легална дефиниция за дарение, следва да се подчертае, че посочването от физическо лице-данъкоплатец на конкретни юридически лица като избрани за подкрепа по трите механизми „Един процент”, не представлява и не може да се нарече, че този данъкоплатец е направил дарение в подкрепа на избраните от него юридически лица. Въпросният избор и посочване представлява единствено форма на положително оценяване и финансово подпомагане на дейността на избраните юридически лица. Също така, средствата, които НАП би превела по сметките на юридическите лица, заявили участие в трите механизми „Един процент”, не може да се считат, че представляват целева или нецелева субсидия от държавния бюджет в полза на тези юридически лица. Не може да се счита, също така, че това са дарени средства от държавния бюджет в полза на тези юридически лица.</p>	Не се приема	<p>Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	Средствата са претостъпен държавен приход, трансфер, и следва да се считат за финансово подпомагане, без условия за начина на разходването им от заявилите участие в механизмите юридически лица. Т. е. от страна на физическото лице-данъкоплатец отношението е „финансово подпомагане” на юридически лица, а не „дарение”. От страна на НАП отношението е „финансово подпомагане” и „трансфер” за юридически лица, а не „субсидия”, нито „дарение”.		
	16. При превеждане на средствата по разплащателната сметка в лева на юридическите лица, заявили участие в съответен механизъм „Един процент”, НАП, в качеството си на наредител на плащането, не би следвало да удържа такса за себе си, нито възнаграждение за себе си, от превежданата сума.	Не се приема	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
	17. Бих искал да изразя мнение, че общините в нашата страна имат искане много подобно на описаните по-горе в настоящото становище механизми „Един процент”, което те формулират като основа на техни предложения за общинска фискалната децентрализация. Доколкото е известно, сред техните основни искания е Министерството на финансите да преотстъпва между от около 0,2% до около 1% от събраните данъци от доходите на физическите лица, живеещи и работещи на тяхна територия. Така че, ако Министерството на финансите ще разглежда общинската фискална децентрализация, е напълно уместно и подходящо да се разгледат и регламентират трите механизми „Един процент”, касаещи организациите на гражданското общество.	Не се приема	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
	18. С настоящото предложение за създаване и регламентиране на три механизми „Един процент” през месеците август и септември 2022 г. запознах няколко от юридическите лица с нестопанска цел в обществена полза, които са членки на Съвета за развитие на гражданското общество, учреден към Администрацията на Министерския съвет, както и на Обществения съвет, учреден към Комисията за прякото участие на гражданите и взаимодействието с гражданското общество, към Народното събрание.	Не се приема	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
	19. С оглед на всичко казано в предходните точки на настоящото становище, бих искал да предложа в проекта на ЗИД на ЗДДФЛ да се добави нов параграф 7а, с който в действащият закон: в част четвърта „Данъчни ставки. Определяне, удържане и внасяне на данъка. Деклариране”, в глава 11 „Деклариране” да се създаде раздел Ша „Механизми „Един процент”” (с нов член 61а); или на друго подходящо систематично място в ЗДДФЛ. С разпоредбите на предложения от мен нов параграф 7а предлагам	Не се приема	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>да се регламентират и въведат три механизма за оценка и подкрепа на организации на гражданското общество: юридически лица с нестопанска цел; културни институти; вероизповедания. Предлагам следната конкретна разпоредба:</p> <p>„Параграф 7а. След чл. 61 се добавя следния текст:</p> <p>„Раздел IIIа. Механизми за оценка и подкрепа на граждански организации „Един процент”</p> <p>Чл. 61а. (1) Всяко физическо лице може да посочи в годишната данъчна декларация, че желае един процент от заплатения от него данък да бъде преведен в полза на посочено от него юридическо лице с нестопанска цел, регистрирано по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел.</p> <p>(2) Всяко физическо лице може да посочи в годишната данъчна декларация, че желае един процент от заплатения от него данък да бъде преведен в полза на посочен от него културен институт, регистриран по реда на Закона за закрила и развитие на културата.</p> <p>(3) Всяко физическо лице може да посочи в годишната данъчна декларация, че желае един процент от заплатения от него данък да бъде преведен в полза на посочено от него вероизповедание, регистрирано по реда на Закона за вероизповеданията.</p> <p>(4) След края на годишната данъчна кампания Националната агенция за приходите изготвя и публикува на своя Интернет адрес три справки в табличен вид съдържащи: наименованията на получателите на преотстъпения данък по ал. 1, 2, и 3; единния идентификационен код по Булстат на получателите по ал. 1, 2, и 3; област, община, район на община, населено място, на всеки от получателите на преотстъпения данък по ал. 1, 2, и 3; броя на физическите лица, които са подкрепили всяко от лицата по ал. 1, 2, и 3; размера на средствата, които е получило всяко от лицата по ал. 1, 2, и 3; общия размер на преотстъпените средства по ал. 1, 2, и 3.</p> <p>(5) След края на годишната данъчна кампания Националната агенция за приходите превежда преотстъпените средства по банкова разплащателна сметка на изброените получатели в ал. 1, 2, и 3.”</p>		
	<p>20. Оставам на разположение за допълнителна информация и разяснения относно предложеното регламентиране и въвеждане на описаните три механизма „Един процент” в българското законодателство.</p>	Не се приема	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
	<p>21. Бих искал да предложа с проекта на ЗИД на ЗДДФЛ да се въведат промени по отношение на ограничението за извършване</p>	Не се приема	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>на безкасови плащания. В нашата страна продължаваме да се борим с високият дял на сивата икономика и с укриването на доходи и данъци. В интерес на законно функциониращата икономика и правата на българските данъкоплатци е да се извърши промяна на равнището на плащанията в брой. Както е известно, плащанията в брой много по-трудно се наблюдават от регулаторните, данъчните и правоохранителните органи, дори в много случаи това е невъзможно. С оглед намаляване дяла на сивата икономика и укриването на доходи и данъци, както и с оглед подготовка на нашата страна за пълноправно членство в Евроразоната и в Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, бих искал да предложа равнището на ограничението за безкасови плащания значително да се намали. Известно е, че понастоящем то е 10 000 лева. Следва да се има предвид, че по данни на Българска народна банка безкасовите плащания с дебитни и кредитни карти, извършени на физически ПОС терминали през 2021 г. спрямо 2016 г. са с 40% повече. Също така, броят на ПОС терминалите през 2021 г. (почти 109 000 броя) е с 25% повече спрямо броя им през 2016 г. Освен това, всички търговски банки работещи в България предлагат на своите клиенти възможност за ползване на Интернет банкиране и мобилно банкиране, чрез които по ефективен и удобен начин се извършват безкасови плащания. В допълнение, справката с актуалното равнище на това ограничение в другите страни от Европа, публикувана на адрес: https://www.cecluxembourg.lu/en/help-with/shopping/in-store-purchasing-and-cash-payments/ показва, че в страните членки на Европейския съюз ограничението варира от 500 евро в Гърция до 15 000 евро в Хърватия и Словакия. В някои от страните членки с развита пазарна икономика, с върховенство на закона, и с високо благосъстояние на населението, няма въведено такова ограничение. България обаче не е такава развита страна. През 2021 г. Европейската комисия обяви намерение за законодателно въвеждане на ограничение на плащанията в брой до 10 000 евро. По отношение конкретно на България стойността 10 000 евро е много висока. Дори настоящата стойност 10 000 лева, посочена в българския Закон за ограничаване на плащанията в брой, също е много висока. Ето защо, бих искал да предложа в проекта на ЗИД на ЗДДФЛ да се добави нов параграф 12а, с който да се промени Закона за ограничаване на плащанията в брой. С промяната, изплащането на трудовите възнаграждения и на гарантираните влогове е необходимо да бъдат включени в обхвата на приложното поле на този закон, както и стойността</p>		<p>доходите на физическите лица.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>на ограничението е необходимо да се намали значително до левовата равностойност на 1 000 евро:</p> <p>„Параграф 12а. В Закона за ограничаване на плащанията в брой:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. В чл. 2, точки 6 и 7 се отменят. 2. В чл. 3, текстът „10 000 лв.” се заменя навсякъде с текста „1 955,83 лв.”. 3. В чл. 3, ал. 1, в т. 3 числото „100” се заменя с „10”. <p>Следва ясно да се каже, че ограничението на плащанията в брой до левовата равностойност на 1 000 евро има за цел борба със сивата икономика и укриването на данъци, както и че то няма отношение към темата за „подземните валути” /т.е. крипто валутите/; електронните валути; фактическите валути /умишлено неправилно преведени в ДР на Закона за мерките срещу изпирането на пари, както и в други нормативни актове, като виртуалните, т.е. въображаемите, валути/. По отношение на България предложеното ново равнище представлява приблизително една средна месечна заплата или приблизително две минимални месечни заплати, така че стойността му не е ниска и няма да затрудни стопанския оборот.</p> <p>По отношение на опасенията, че наличието на ограничение на плащанията в брой ограничава гражданските свободи и съществува риск за невъзможност и отказ за извършване на покупка или продажба между две лица, следва да се каже и уточни, че такъв риск съществува и при досегашното равнище на ограничението, както и е съществувал и преди приемането на този закон. Необходимо е правилно да се адресира и установи причината за подобни противоконституционни откази за извършване на разплащания и покупко-продажби, и тя е в наличието на противоконституционна догма, част от неявната и противоконституционна доктрина на църковно-нацизма, която доктрина се прилага и налага в нашата страна от повече от сто години от политическата полиция „ДС-ДАНС” и от огромната им агентурно-терористична мрежа с български граждани, включително държавни и общински чиновници по места в страната. Съгласно въпросната догма, физически и юридически лица, които не са членове на агентурно-терористичната мрежа на политическата полиция „ДС-ДАНС”, и съответно са включени в списъците с политически и религиозно неудобни и нежелани жители на страната, им е наложено без тяхно знание и без тяхно съгласие подобна забрана, която е задължителна за изпълнение от всички български граждани-членове на агентурно-терористичната мрежа на политическата полиция.</p>		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>Това противоконституционно ограничение е проява на правителствен и църковен терор, но съществува през цялото време от създаване на християнската религия, и през цялото време оттогава е било налагано от институциите на Римската империя, на Западната римска империя, на Източната римска империя, на Римокатолическата църква, на Източноправославната църква, на Българската православна църква, и много други. В православната Библията то е видимо формулирано в последната книга от Библията – книга „Откровение”, в глава 13, стихове 16 и 17: „И той ще направи, щото на всички – малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби – да се даде белег на дясната им ръка или на челата им, та никой да не може нито да купува, нито да продава, освен оня, който има тоя белег, или името на звяра, или числото на името му.”. Книгата е написана през 93 г. от Новата ера, също наречена Общата ера. Въпросните стихове пряко съответстват на настоящата масова практика, включително и в нашата страна, на поставяне на един или няколко подкожни и зъбни импланти, със съгласие и без съгласие на конкретното лице, които съдържат радиочестотен приемо-предавател и микрочип с данни /по технологията RFID, TETRA, или друга подобна/, чрез които да може да се осъществява неявно цифрово сигнално взаимодействие с електронни, комуникационни и финансови системи. Това взаимодействие се извършва обикновено в почти всички случаи чрез т.нар. „умен” мобилен телефон. Тези импланти и технологии за междуличностна и за междуведомствена свързаност, въздействия и взаимодействия функционират чрез инфрачервена и ултразвукова преносна среда, чрез технологиите Blue Tooth, Wi-Fi, WAP, 3G, 4G, 5G, 6G, TETRA, и други, с които масонски ложи, окултни организации, и агентурно-терористичните мрежи на политическата полиция „ДС-ДАНС” и на военно-политическата полиция „СВП” осъществяват комуникация в реално време с всички членове на мрежата, с цел изпълнение на тяхната противоконституционна догма да разполагат винаги с изпреварващо скрито тайно тактическо предимство, представляващо информация и координиране на общите им действия спрямо останалите редови жители на нашата страна. Явното и неявното въвеждане и масовизиране на електронна идентификация, електронна сертификация, електронни подписи, подкожни и зъбни импланти, вследствие на което достъпът или забраната за достъп до публична информация, публични административни услуги, до търговско обслужване със</p>		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>закупуване на стоки и услуги, в тези случаи зависят от определения или от присъединения към профила на българския гражданин в електронните комуникационни мрежи – граждански статут, агентурен статут в йерархията на агентурната секта на политическата полиция „ДС-ДАНС” и на военно-политическата полиция „СВП”, масонски статут в йерархията на масонската секта, сатанински статут в йерархията на сатанинската секта, социален кредит, социален ранг, финансово състояние, явни права и задължения, неявни права и задължения. Българското правителство продължава да лъже, лицемерничи, и фарисейничи /както се изисква от догмите на сектата на църковно-нацизма, по-известна с популярното си название Християнската религия/, и отказва да признае, че от много години инвестира стотици милиони лева в изграждането на тези неявни комуникационни системи, както и за масовото тайно поставяне на зъбни и подкожни импланти на милиони български граждани. Всичко това е известно на алтернативните религиозни и политически изследователи, които се включени в споменатия по-горе списък с лица за ежедневни наблюдения, тормоз и терор. Същото е известно и на няколко милиона български граждани, които обаче са подписали декларация да не разгласяват престъпленията, които извършват правителствените и църковните ведомства, а да им помагат всячески /църковно-масонско-агентурната догма за съучастие във всичко/, както и да не разгласяват, че са им поставени импланти, в т. ч. аудио имплант в едно ухо, оптична леща за добавена реалност в едно око /агентурниците, високопоставени в йерархията, имат поставени оптични лещи и в двете очи/, за да могат в реално време да поддържат двустранна аудио-визуална връзка с местното подразделение на политическата полиция „ДС-ДАНС” или на военно-политическата полиция „СВП”, откъдето очакват непрекъснато нови информация, указания, заповеди, награди, и наказания. Всичко това означава, че фактически България не е демократична страна и не е република, а тайна деспотична сатанинска /т.е. евнуховска/ секта.</p>		
	<p>22. В чл. 22д от действащият ЗДДФЛ е регламентирано данъчно облекчение за извършени безкасови плащания. Това данъчно облекчение подкрепя борбата със сивата икономика и с безотчетните плащания в българската икономика, както и способства за увеличаване броя на безкасовите плащания. Посочено е, че обстоятелствата и условията за ползване на това данъчно облекчение се декларират в годишната данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ. Същевременно, след прочитане</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>на страница 4 от Приложение № 10 към Годишната данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2023 г. се установява, че за да се ползва данъчното облекчение е необходимо единствено да се декларира изпълнение на законовите изисквания, без да се прилага документ, който потвърждава тези обстоятелства. На същото място е посочено, че за деклариране на неверни данни се носи наказателна отговорност по Наказателния кодекс. Считам за недостатък липсата на изискване за прилагане на документ, който да подкрепя декларираните твърдения. Ето защо, бих искал да предложа, Министерството на финансите от предстоящата годишна данъчна кампания да изисква прилагане на такъв документ. Това би могло да бъде справка, която самото лице е изготвило след анализ и изчисление на своите приходи и разходи. Но много по-подходящо и правилно би било, това да бъде удостоверение, което обслужващата физическото лице търговска банка изготвя и му предоставя. Извършването на безкасови плащания означава, че физическото лице разполага с дебитна или кредитна карта, а евентуално и с Интернет банкиране или с мобилно банкиране. Следователно, чрез извършване на няколко елементарни математически действия е възможно физическото лице да изчисли стойността на извършените безкасови плащания за една календарна година. Формулата на изчислението е както следва: (началното салдо към 1 януари на изминалата година) плюс (всички приходи по сметката за изминалата година) минус (стойността на изтеглените пари на каса в офис на банката) минус (изтеглените пари от банкомати) минус (крайното салдо към 31 декември на изминалата година). Считам, че Министерството на финансите би следвало да насърчи и укаже на търговските банки да дороботят своя софтуер, така че да бъде възможно да изготвят и да издават безплатно и при поискване такова удостоверение. Очевидно е, че изготвянето му в обслужващата търговска банка би отнело единствено няколко секунди. Удостоверението би следвало, освен данните на титуляря на сметката, да съдържа стойностите: брой на паричните доходи по сметката, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа, и тяхната обща стойност. Следва да съдържа и: брой на извършените безкасови плащания за покупка на стоки и услуги, и тяхната обща стойност. Наличието на така дороботен софтуер в търговските банки би позволило те да могат да извършват служебна проверка на декларираните данни от клиенти на банката, след изискване на съдействие за това от страна на НАП.</p>		

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>23. Съгласно чл. 13, ал. 1, т. 24 от действащият ЗДДФЛ „не са облагаеми доходите, получени от рента, аренда или от друго възмездно предоставяне за ползване на земеделска земя”. Съгласно чл. 10, ал. 3 от действащият Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), не се облага с общински данък върху недвижимите имоти собствеността върху незастроените земеделски и горски поземлени имоти на физическите лица и на частните юридически лица. За изминалите над тридесет години ясно се откроява и установява тенденцията, че необлагането с данък на собствеността върху земеделски земи и гори, в мнозинството от случаите е довело до незаинтересованост на собствениците им, и до нестопанисване и необработване на тези имоти. Тези поземлени имоти в масовия случай са с големина няколко ара или няколко декара. В съвременни условия стопанисването им изисква най-малко инвестиране на внимание, време и средства за механизация. Ето защо, бих искал да предложа чрез промяна в ЗДДФЛ, или в ЗМДТ, или в друг закон, да се въведе данъчно облагане върху земеделските и горските поземлени имоти, които са собственост на физически лица и на частни юридически лица /т.е. без правителствените и общинските поземлени имоти/. Данъчното облагане на тези частни поземлени имоти в средносрочен план ще допринесе за преодоляване на тежкия структурен проблем на българското земеделие – много голям брой поземлени земеделски и горски имоти, всеки от които е с много малка площ. При сравнение с данните за размера на поземлените имоти в земеделието и горското стопанство в другите страни членки на Европейския съюз, ясно се вижда, че маломерният размер на поземлените имоти в България е една от главните причини за намалената конкурентоспособност на българските земеделие и горско стопанство, в т. ч. за проблема с ниската степен на механизация, за проблема с липсата на инвестиране, и за проблема с липсата на достатъчно заети лица в тези отрасли. Отделно от това, считам, че 100% от този данък би следвало да се превежда в полза на съответния общински бюджет, на чиято територия се намира имота. Много важно е правилно да бъдат определени равнищата на данъчното облагане. То би следвало да е такова, че плавно да насърчава процеса на окрупняване на най-дребните и най-неефективните поземлени имоти, както и да насърчава техните собственици да възобновят интереса си към стопанисването им, в т. ч. и чрез придобиване на други поземлени имоти. Ето защо, с най-високо равнище на облагане следва да бъдат земеделските и горските поземлени имоти с</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>площ под 1 хектар (т. е. под 10 декара), а с най-ниско равнище на облагане – земеделските и горските поземлени имоти с площ над 100 хектара. В България обичайно измерваме и представяме поземлените имоти в декари, докато в западните страни членки на Европейския съюз обичайно използваната величина е хектари. Бих искал да предложа в проекта на ЗИД на ЗДДФЛ да се добави параграф за изменение в ЗМДТ, с който да се регламентират следните равнища на данъчно облагане с местен данък върху недвижимите имоти:</p> <ul style="list-style-type: none"> - за земеделски и горски имоти под 1 хектар – данък 50 лева/хектар; - за земеделски и горски имоти от 1 хектар, вкл., до 5 хектара – данък 30 лева/хектар; - за земеделски и горски имоти от 5 хектара, вкл., до 50 хектара – данък 10 лева/хектар; - за земеделски и горски имоти от 50 хектара, вкл., до 100 хектара – данък 5 лева/хектар; - за земеделски и горски имоти над 100 хектара – данък 1 лев/хектар. <p>Конкретният размер на данъка се изчислява чрез умножаване размера на поземления имот, измерен в хектари с посочени четири цифри след десетичната запетая, по стойността в лева за посоченото по-горе равнище на данъчно облагане, в което попада имота.</p>		
	<p>24. Бих искал да предложа в проекта на ЗИД на ЗДДФЛ да са добави параграф, с който да се разреши един дългогодишен, тежък и структурен проблем на българското земеделие. Проблемът е по отношение на собствеността на физическите лица върху земеделски поземлени имоти, намиращи се както в населените места, но така също и най-често извън населените места. Действащата разпоредба на чл. 72 от Закона за наследството разпорежда: „При съставяне на дяловете не се допуска разделянето на нивите на части, по-малки от 3 декара, на ливадите на части, по-малки от 2 декара, и на лозята и овощните градини на части, по-малки от 1 декар.”, https://lex.bg/laws/ldoc/2121542657 . Тази разпоредба е дословно повтаряне на чл. 246, изречение второ, от Закона за наследството от 1890 г., което разпорежда: „При съставянето на дяловете не се допуска да се делят нивите на части по-малки от три декари – ливадите на части по-малки от два декара, а гюловете и лозята на части по-малки от един декар.”. Разпоредбата е приета през 1896 г., https://www.ciela.net/svobodna-zona-darjaven-vestnik/document/2106075648/issue/3924 . На съвременният етап</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>на развитие на земеделието действащата разпоредба на чл. 72 от Закона за наследството има ясно изразено вредно и щетноосно действие върху българските земеделие и икономика. Тя не е съобразена с естеството на земеделската дейност и изискваните от нея внимание, време, инвестиции и механизация на дейностите. Поради това, считам, че още след падането на комунистическия режим тя е трябвало да бъде променена, като размерите на дяловете бъдат завишени. Вместо това, целият процес на реституция на поземлената собственост е съобразен с тази разпоредба, утвърдил я и я умножил стотици хиляди пъти в практиката. Така се е стигнало до настоящата ситуация с огромен брой маломерни земеделски имоти. Те, от своя страна, са довели до незаинтересованост на собствениците им да ги стопанисват и обработват, поради нерентабилност на дейността. Вина за настоящото състояние носят Народното събрание, Министерския съвет, Министерството на земеделието, и Министерството на правосъдието, които вече около 30 години пропускат да приведат разпоредбата на чл. 72 от Закона за наследството към съвременната икономическа действителност. Така понастоящем възможността за делене на един поземлен имот между наследници е възможно да се извърши до размери, които са далеч от икономическата логика за 21-ви век. През 2020 г. България е сред първите страните в Европейския съюз с най-висока разпокъсаност на собствеността и маломерност на земеделските площи. Това е резултатът от действието на 127-годишната разпоредба и вече е ясен и видим за всички. Ето защо бих искал да предложа нов параграф 12 б в проекта на ЗИД на ЗДДФЛ, със следното съдържание:</p> <p>„Параграф 12 б. В Закона за наследството, чл. 72 се променя както следва: „При съставяне на дяловете не се допуска разделянето на нивите, ливадите, лозята и овощните градини на части, по-малки от 1 хектар.””</p>		
	<p>25. Бих искал да предложа да се създаде нов параграф в проекта на ЗИД на ЗДДФЛ, с който да се регламентира облагане за притежаване на домашен любимец – котка. Понастоящем притежаването на домашна котка е освободено от облагане с местна такса. Такава е предвидена единствено за притежаването на домашен любимец – куче. Понастоящем физическите и юридическите лица, притежаващи куче, са в неравнопоставено и в неблагоприятно отношение спрямо собствениците на котки. Това би следвало да се поправи. Отделно от това, броят на домашните котки също е значителен. Ето защо предлагам следния нов параграф 12в в проекта на ЗИД на ЗДДФЛ:</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>„Параграф 12в. В Закона за местните данъци и такси:</p> <p>1. В чл. 6, ал. 1, буква и) след думата „куче” се добавя текста „и котка”.</p> <p>2. В глава III „Местни такси”, в заглавието на раздел VIII, след думата „куче” се добавя текста „и котка”.</p> <p>3. В чл. 116, ал. 1, след думата „куче” се добавя текста „и котка”.</p> <p>4. В чл. 116, ал. 2, след думата „кучета” се добавя текста „и котки”.</p> <p>5. В чл. 117 след думата „куче” се добавя текста „и котка”.</p> <p>6. В чл. 118, ал. 1, изречение първо, след думата „кучето” се добавя текста „и котката”. В изречение второ, след думата „кучета” се добавя текста „и котки”.</p> <p>7. В чл. 118, ал. 2, след думата „кучета” се добавя текста „и котки”.”</p>		
	<p>26. Бих искал да предложа НАП да продължи да усъвършенства и допълва своя нов Портал за електронни услуги, така че да бъде възможно при избор на услугата „Справка за задълженията за местни данъци и такси, с възможност за извършване на плащане, услуга № 2410” да се появява възможност за заплащане на дължими местни данъци и такси за физически лица, живеещи във всяка община в нашата страна. Понастоящем чрез тази услуга е възможно да се извърши справка за задълженията в почти всички или всички общини в страната, но само към 14 общини може да бъде извършено плащане /за една година време в списъка е добавена само една община/. Известно е, че в България общините са 265.</p> <p>27. Бих искал да обърна внимание, че най-малко 10 часа преди крайният срок на обществената консултации, на страницата ѝ на Портала за обществени консултации, беше посочено, че тя вече е приключила. Това е непрофесионално и незаконосъобразно отношение към провеждането на консултацията, което може да въведе в заблуждение някои от заинтересованите лица.</p> <p>28. Бих искал да помоля становището ми да бъде публикувано на страницата на консултацията на Портала за обществени консултации.</p> <p>29. На основание на чл. 26, ал. 5, изречения 1 и 2 от ЗНА след завършване на обществената консултация ще очаквам да публикувате на Интернет мястото на Портала за обществени консултации и на Интернет мястото на Министерството на финансите, справката за отразяване на получените предложения, заедно с обосновка за неприетите. Справката е особено важна за</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	всички организации от гражданското общество и от икономиката, които са участвали в консултацията.		
адв. Иван Александър Манев	<p>Уважаеми г-н Василев, Уважаема г-жо Петкова, На 26.09.2023 г. на уебсайта на Министерство на финансите (МФ) е публикуван проект на закон за изменение и допълнение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица („Законопроекта“).</p> <p>С § 4 от Законопроекта се предвижда урегулиране на правилата за облагане с данък на доходите от разпореждане с виртуални валути (криптовалути).</p> <p>Като адвокат, специализиращ основно в сферата на данъчното право, считам че подобно изменение би имало благоприятно въздействие на сектора и би допринесло за правната сигурност и по-ефективното облагане на този вид доходи. Предложеното изменение на ЗДДФЛ е добра първа крачка към въвеждането ясни правила, които да улеснят и дадат сигурност на участниците в сравнително новия сектор на търговия с виртуални валути. Въвеждането на право за приспадане на 10 на сто нормативно признати разходи от облагаемия доход от дейността също е добре мярка, която би мотивирала допълнително лицата в сектора да декларират и заплащат надлежно своите данъчни задължения.</p>	Приема се	

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>Моля при обсъждане на измененията да бъдат взети предвид и следните предложения, които считам че биха донесли допълнителна яснота и предвидимост при облагането на този вид доходи:</p> <p>1. Облагане единствено на продажбите на виртуални валути</p> <p>С оглед спецификите на сектора бих предложил да се обмисли вариант, при който данъчно събитие да настъпва единствено в случаите на реализиране на печалба от продажба на виртуална валута. Тоест, печалбите и загубите от замяна на една виртуална валута за друга да бъдат изключени от облагаемия доход.</p> <p>Причините за това са динамиката в сектора и волатилността в цената на виртуалните валути, които създават значителни затруднения при изчисляването на резултата от отделните замени. В чести случаи за няколко секунди могат да се извършат десетки и дори стотици замени, от които при сегашната редакция на ЗДДФЛ формално възниква облагаем доход. Точното изчисляване на резултата от тези замени е изключително трудно и дори в някои случаи невъзможно. Наред с това, в най-честия случай сделките се извършват в щатски долари. Тоест, за целите на изчислението следва да се вземе предвид и официалния курс на БНБ за конкретната датата, което допълнително усложнява точното установяване на облагаемия доход, подлежащ на деклариране. Това представлява значителна трудност както за данъчно задължените лица, така и за органите по приходите при извършване на данъчно-осигурителен контрол.</p> <p>От друга страна, към момента виртуалните валути не се приемат като платежно средство и се използват основно като инвестиционен актив. Предвид това, след извършване на замяна на практика лицето не е придобило доход, който да може ефективно да използва за лични цели. Ако лицето желае да ползва своите печалби, то трябва да продаде виртуалната валута за лева или друга конвенционална валута. Ако преди такава реализация обаче, цената на придобитата от замяната виртуална валута рязко спадне (често срещана ситуация в сектора), лицето реално ще бъде на загуба, като въпреки това ще дължи данък върху доходите върху резултата от замяната. Предвид това облагането на „печалбите“ от замяна на виртуални валути в чести случаи води до облагане без да е реализиран ефективно доход, което е в противоречие с принципите и логиката на данъчното право.</p> <p>Поради тези причини, до урегулиране на пазарите на виртуални валути и ограничаване на волатилността, добра мярка би била</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Замяната е вид продажба, при която и двете страни са едновременно и продавач и купувач. При замяна на виртуална валута срещу друг вид виртуална валута или друг актив лицето извършва възмездно прехвърляне, като вместо парично плащане получава друг вид престация. Доходите от замяна на виртуална валута следва да се третират аналогично на доходите от продажбата им, така както е прието в ЗДДФЛ по отношение за доходите от замяна на всеки друг вид имущество (движимо или недвижимо).</p> <p>В допълнение, следва да се има предвид, че и към момента данъчното третиране на доходите на физическите лица от продажба и/или замяна на виртуални валути за целите на ЗДДФЛ е като доходи от продажба/замяна на финансови активи.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>печалбите от замени да бъдат изключени от облагане с данък върху доходите на физическите лица.</p> <p>Този резултат може да бъде постигнат, като чл. 33, ал. 3 се измени както следва:</p> <p><i>„(3) Облагаемият доход от продажба или замяна на акции, дялове, компенсаторни инструменти, инвестиционни бонове и други финансови активи, продажба на виртуални валути, както и от търговия с чуждестранна валута, се определя като сумата от реализираните през годината печалби, определени за всяка конкретна сделка, намалена със сумата от реализираните през годината загуби, определени за всяка конкретна сделка, се намалява с 10 на сто разходи.“;</i></p>		
	<p>2. Продължава да съществува неяснота относно данъчното третиране на незаменяемите крипто токени (т.нар. NFT)</p> <p>Изключително полезно от гледна точка на яснота и предвидимост е предложението за въвеждане на определение за виртуална валута в ЗДДФЛ. Считам обаче, че предложеното определение не дава пълно яснота дали понятието ще покрие и незаменяемите токени (т.нар. non fungible tokens или NFT).</p> <p>За разлика от обикновените криптовалюти и токени, предназначени да бъдат използвани като платежно средство (напр. биткойн, етер, тетер и др.), NFT не са взаимнозаменяеми. Всеки отделен NFT е сам по себе си уникален като не винаги може да се приеме, че представя стойност каквото е изискването на предложеното определение. В практиката, NFT често се използват за „представяне“ на определени активи, най-често произведения на изкуството - снимки, дигитални изображения, аудио файлове, макар българското законодателство към момента да не предвижда връзка между цифровия токен и съответния актив. Въпреки това NFT активно се търгуват като финансови активи.</p> <p>Поради специфичната им същност и към момента не съществува яснота относно данъчното облагане на печалбите от сделките с тях. Поради това, би било добре ако тази неяснота бъде разрешена с настоящото законово изменение. Добър подход в този смисъл би било NFT да бъдат включени в така предложеното определение, заимствано от ЗМИП напр.:</p> <p>„Виртуални валути" са цифрово представяне на актив или стойност, която не се емитира или гарантира от централна банка или от публичен орган, не е непременно свързана със законово установена валута или друг актив и няма правния статут на валута или на пари, но се приема от физически или юридически лица като средство за обмяна и може да се прехвърля, съхранява</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението за промяна в дефиницията на понятието „виртуални валути“ не е предмет на ЗДДФЛ, тъй като по отношение на това понятие данъчният закон прави препратка към § 1, т. 24 от допълнителните разпоредби на Закона за мерките срещу изпирането на пари.</p>

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	и търгува по електронен път.		
Асоциация на банките в България	<p>УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПЕТКОВА,</p> <p>С настоящото и в рамките на общественото обсъждане на ЗИД на Закона върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), бихме искали да поставим въпрос, който касае банките по- скоро като работодатели.</p> <p>С проекта на ЗИД на ЗДДФЛ, се предвижда работодателите да предоставят и пълна информация за всички доходи от трудови правоотношения, които са освободени от облагане по силата на чл. 24 от ЗДДФЛ, като към момента са се предоставяли данни само за част от доходите.</p> <p>Един от основните мотиви на вносителя е, че липсата на информация за част от необлагаемите доходи ще създаде предпоставки за неравнопоставеност между лицата при определянето на разполагаемия им доход във връзка с бъдещото им подпомагане, за целите на което се събира тази информация в НАП. В обхвата на чл. 24 влиза и стойността на пътните и квартирни пари, доказани документално по реда на действащото законодателство (чл. 24, ал. 2, т. 5, б. "а" ЗДДФЛ). Считаме, че стойността на пътните и квартирни пари, следва да бъде изключена от докладването в справката по чл. 73, ал. 6 ЗДДФЛ, тъй като не представляват доход на командированите лица, а са аванс за лицата или в повечето случаи служителите не получават средства за заплащане, тъй като услугите се заплащат директно от работодателите.</p> <p>Обикновено при работодателите пътните и квартирните пари се възстановяват на командированите служители срещу представен документ (билет, фактура) или се изплащат директно на търговеца (хотел, посредник) от организиращите пътуването отдели на компанията. Така служителят много често няма отношение при резервирането на хотел, организиране на пътуването, а само ползва услуги вече договорени и/или заплатени от работодателя.</p> <p>Ето защо, смятаме, че пътни и квартирни пари не следва да бъдат разглеждани като доход на лицата, защото представляват възстановяване на фактически направени разходи от командирования или се изплащат пряко на доставчика на услугата. Посочването им в справката по чл. 73, ал. 6 ЗДДФЛ само ще увеличи административната тежест на работодателите, без да се постигне заложената цел за достигане на точна информация какъв е разполагаемия доход на работниците и служителите, както и може да доведе до погрешни изводи на база предоставената информация. Командироването на лица и</p>	Приема се частично	Платците на доходи не следва да предоставят пълна информация за всички доходи от трудови правоотношения, които са освободени от облагане по силата на чл. 24 от ЗДДФЛ, а информацията, касаеща доходите по чл. 24, която ще се разшири с няколко допълнителни елемента, с които да се допълни наличната информация за доходите на физическите лица, в случаите, когато същите се нуждаят от финансово подпомагане.

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
	<p>заплащането на разходите във връзка с това не прави тези лица „по-добре платени“ спрямо тези, които не са командироваани, тъй като тези средства не допринасят за увеличаване на дохода на лицата, а компенсират направените от командироваания разходи за път и нощувки.</p> <p>В докладването по чл. 73, ал. 6 съгласно чл. 24, ал. 2 т. 5, буква б) от ЗДДФЛ са включени и дневните командировъчни пари, но не повече от двукратния размер, посочен в нормативен акт.</p> <p>Нашето мнение и по този въпрос е, че изискването за докладване на тези суми ще донесе допълнителна административна тежест за събиране и систематизиране на такава информация, без да постига съществен информационен и данъчен ефект. Въпросните суми са строго регламентирани с Наредбите за командировки в страната и чужбина и покриват нормативния (базов) минимум за престой извън населеното място по местоживееене по време на изпълнение на трудови ангажименти.</p> <p>По отношение на направените от работодателя социални разходи до 60 лв. месечно за всяко осигурено лице за вноски/премии за допълнително доброволно осигуряване, допълнително здравно осигуряване и/или застраховки „Живот“, отчетени от предприятията (Чл.24, ал.2, т.12 от ЗДДФЛ) смятаме, че тези суми са определени по осигурителни и застрахователни полици, които са в голяма степен персонални, свързани с определен застрахователен риск и не е редно да се подават поименно (персонализирано) в подобни масиви данни. Това изискване също ще е свързано с допълнителна административна тежест за събиране и оформяне в структуриран вид съгласно спецификацията на докладването по чл. 73, ал.6. А и сумите над 60 лв. подлежат на облагане по реда на закона, т.е. работодателите са отговорили на изискването на облагаемост на дохода и в тази връзка не носят допълнителна информация.</p> <p>Предварително благодарим за вниманието и надяваме се, че ще вземете под внимание коментираниите от нас въпроси и пътните, квартирни и дневните командировъчни пари, както и направените от работодателя социални разходи до 60 лв. ще бъдат изключени от докладването по чл. 73, ал. 6 от ЗДДФЛ.</p>		